

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΑΡΤΙΟΣ 1981 (Π.Ο.Η.)

ΕΤΟΣ ΛΕ' — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 782

Τιμή Φύλλου Δρχ. 10.—

Γραφεία Κάνιγγος 32 — Ἀθήναι Τ. 147 Τηλ. 3628280

ΤΩΝ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΓΕΡΜΑΝΟΥ, ΠΡΩΗΝ ΦΛΩΡΙΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΚΑΙ ΖΑΚΥΝΘΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΣ ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Καταδικασθέντες ἀδίκως ὑπὸ Σχισματικῆς Συνόδου εἰς καθαίρεσιν καὶ πενταετὴ ἐγκάθειρ-
ξιν εἰς Μονάς καὶ ἀπαχθέντες βία ὑπὸ τῆς Κυ-
βερνήσεως καταστάσης ἐκταλεστικὸν τμήμα τῆς
ἀρχιεπισκοπῆς, τεθείσης ὑπεράνω τῶν θείων Κα-
νόνων, τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου καὶ τοῦ Ἑλλη-
νικοῦ Συντάγματος, διὰ μόνον τὸν λόγον διότι
εἶχομεν τὸ θάρρος καὶ τὴν ψυχικὴν εὐσθενίαν
νὰ ἀναπετάσωμεν τὸ ἐνδοξον καὶ τετιμημένον
λάβαρον τῆς Ὁρθοδοξίας, θεωροῦμεν ποιμαντο-
ρικὸν καθήκον ἡμῶν, πρὶν ἢ ἀποχωρισθῶμεν, νὰ

ἀπευθύνωμεν Ὑμῖν τοῖς ἀκολουθοῦσι τὸ Πάτρι-
ον καὶ ὀρθόδοξον ἐορτολόγιον τὰς ἐξῆς Ποιμαν-
τορικὰς παραινέσεις.

Ἀκολουθοῦντες πιστῶς τὸ Ἀποστολικόν
«Στήτε καὶ κρατῆτε τὰς παραδόσεις, ἃς ἐδιδά-
χθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν» μὴ
παύσητε ἀγωνιζόμενοι δι' ὅλων τῶν νομίμων καὶ
χριστιανικῶν μέσων ὑπὲρ τῆς κατισχύσεως καὶ
ἐπιβραβεύσεως τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, ὅστις
ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐπαναφορὰν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ
τοῦ Πατρὸς καὶ ὀρθοδόξου ἐορτολογίου, μόνου
ἱκανοῦ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὸ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς

Ἐκκλησίας μειωθὲν κύρος τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἑνωσιν τοῦ ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ἐπέπρωτο κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος ἡ πλειοψηφία τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τὴν ἐμπνευσιν καὶ πρωτοβουλίαν τοῦ προκαθημένου Αὐτῆς νὰ προσάψῃ εἰς τὸ τέως ἀγνόν καὶ ἀκραιβνῶς ὀρθόδοξον μέτωπον Αὐτῆς τὸν μῶμον τοῦ σχίσματος διὰ τῆς ἀθετήσεως τοῦ ὀρθοδόξου ἑορτολογίου, τοῦ καθιερωθέντος ὑπὸ τῶν 7 Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ κυρωθέντος ὑπὸ τῆς αἰωνοβίου πράξεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἀντικατάστασεως τούτου διὰ τοῦ Παπικοῦ τοιούτου.

Τὸ σχίσμα βεβαίως τοῦτο τοῦ ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐδημιούργησεν ἡ πλειοψηφία τῆς Ἱεραρχίας ἣτις ἐπιλασθμένη τῆς ἱερᾶς καὶ Ἐθνικῆς Αὐτῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ γνῶμικοῦ «μάχου ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας», εἰσῆγαγεν ἄνευ τῆς συναίνεσεως ἀπασῶν τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐν τῇ θεῷ λατρείᾳ τὸ Παπικόν ἑορτολόγιον διαιρέσασα οὕτως οὐ μόνον, τὰς Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὀρθοδόξους Χριστιανούς εἰς δύο ἀντιθέτους μερίδας.

Ἡμεῖς ἀναλαβόντες τὴν ποιμαντορίαν τοῦ ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τοῦ ἀκολουθοῦντος τὸ πατριον καὶ ὀρθόδοξον ἑορτολόγιον, καὶ ἔχοντες συναίσθησιν τοῦ ὄρκου πίστεως ὃν ἐδώκαμεν, ὅτι θὰ φυλάξωμεν πάντα τὰ ὅσα παρελάβομεν παρὰ τῶν 7 Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἀποφεύγοντες πάντα νεωτερισμόν, δὲν ἡδυνάμεθα παρὰ νὰ κηρύξωμεν ὡς σχισματικὴν τὴν Ἐπίσημον Ἐκκλησίαν, ἣτις ἐδέχθη τὸ παπικόν ἑορτολόγιον, ὃπερ ἐχαρακτήρισθη ὑπὸ πανορθοδόξων Συνόδων «ὡς νεωτερισμός τῶν Αἱρετικῶν, ὡς παγκόσμιον σκάνδαλον καὶ ὡς αὐθαίρετος καταπάτησις τῶν θεῶν καὶ ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων».

Τούτου ἕνεκα συνιστῶμεν εἰς ἅπαντας τοὺς ἀκολουθοῦντας τὸ ὀρθόδοξον ἑορτολόγιον, ὅπως μὴ δεμίαν πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν ἔχωσι μετὰ τῆς σχισματικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν σχισματικῶν λειτουργῶν Αὐτῆς, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐφυγεν ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος διότι οὗτοι ἠθέτησαν ἀποφάσεις τῶν Πατέρων τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ πασῶν τῶν Πανορθοδόξων

Συνόδων τῶν καταδικασῶν τὸ Γρηγοριανόν ἑορτολόγιον. Ὅτι ἡ Σχισματικὴ Ἐκκλησία δὲν ἔχει χάριν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τοῦτο διαβεβαίωσι καὶ ὁ Μ. Βασίλειος λέγων τὰ ἑξῆς: «Εἰ καὶ περὶ μὴ Δόγματα οἱ Σχισματικοὶ σφάλοιντο, ἀλλ' ἐπειδὴ τοίγε κεφαλὴ τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας ὁ Χριστὸς ἐστὶν κατὰ τὸν θεῖον Ἀπόστολον, ἐξ οὗ τὰ μέλη πάντα ζωοῦται καὶ τὴν πνευματικὴν αὔξηναι δέχεται, οὗτοι δὲ τῆς ἁρμονίας τῶν Μελῶν τοῦ Σώματος ἀπερράγησαν καὶ οὐκέτι παραμένουσιν αὐτοῖς ἔχουσι τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὅ τοίνυν οὐκ ἔχουσιν, πῶς ἂν τοῖς ἄλλοις μεταδοῖεν;»

Ὅταν ἡ σχισματικὴ Ἐκκλησία ἐπιβάλῃ μέτρα πιεστικά καὶ καταθλιπτικά, ὅπως βιάσῃ τὴν ὀρθόδοξον ἡμῶν συνείδησιν, συνιστῶμεν ὑμῖν, ὅπως τὰ πάντα ὑπομείνητε καὶ κρατήσητε τὴν ὀρθόδοξον παρακαταθήκην ἀλώβητον καὶ ἀμόλυντον, ὅπως παρελάβομεν ταύτην παρὰ τῶν εὐσεβῶν Πατέρων ἡμῶν, ἔχοντες ὡς παράδειγμα φωτεινὸν καὶ ἐνισχυτικὸν ἡμᾶς μὴ δειλιάσαντας καὶ ἐν τῇ δύσει τοῦ βίου ἡμῶν, χάριν τῆς ὀρθοδοξίας, νὰ ἀντικρύσωμεν μετὰ παρρησίας καὶ μεγαλοφροσύνης τὰ ἀνελεύθερα καὶ μεσαιωνικά μέτρα τῆς ἐξορίας καὶ ἐγκαθεύξεως ἡμῶν εἰς Μονὰς ὡς εἰς φυλακάς.

Ταῦτα θεωροῦντες τιμὴν καὶ δόξαν καὶ χαρὰν κατὰ τὸν Ἀπόστολον κελεύοντα νὰ χαίρωμεν καὶ νὰ καυχώμεθα ἐν τοῖς ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ παθήμασι, συνιστῶμεν καὶ Ὑμῖν ἐμμονὴν καὶ ἐγκαρτέρησιν ἐν τοῖς δεινοῖς καὶ ταῖς θλίψεσι καὶ ταῖς κακώσεσι καὶ ταῖς αἰκισμοῖς, εἰς ἃς θὰ ὑποβληθῇτε ὑπὸ Ἐκκλησίας Σχισματικῆς, ἐλπίζοντες πάντοτε εἰς τὸν Θεόν ὃς οὐκ ἐάσει ἡμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δυνάμεθα καὶ ὅστις θὰ εὐδοκήσῃ ἐν τῇ ἀπειρῷ Αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστῳ μακροθυμίᾳ νὰ φωτίσῃ καὶ τοὺς καλῇ τῇ πίστει πεπλανημένους καὶ ἀκολουθοῦντας τὸ Παπικόν ἑορτολόγιον, καὶ χαρίσῃται ἐν τέλει Ὑμῖν τὸν θρίαμβον τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τὴν ἑνωσιν τοῦ χριστεπωνύμου ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ὑπὲρ ὧν ἀγωνιζόμεθα πρὸς δόξαν Χριστοῦ, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ πάντων Ὑμῶν.

† Ὁ Δημητριάδος ΓΕΡΜΑΝΟΣ

† Ὁ Πρ. Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ὁ Ζακύνθου ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἀθῆναι, Ἰούνιος 1935

τῷ ἀληστοῦ μνήμης Μητροπολίτῃ Γ.Ο.Χ. Κυκλάδων Κυρῷ
Γερμανῷ τῷ ὑπὲρ τῶν Πατρῶων δογμάτων καὶ τῶν Ἱε-
ρῶν Παραδόσεων σθεναρῶς ἀγωνισθέντι καὶ Μαρτυρι-
κῶς τελειωθέντι, ἐπὶ τῇ τριακονταετηρίδι ἀπὸ τῆς εἰς Κύ-
ριον τῆς ἐκδημίας Αὐτοῦ, «**Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**»
ταύτην τὴν σελίδαν ἀφιερῶ εἰς μνημόσυνον αἰώνιον

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Συμπληροῦνται ἐφέτος πενήντα καὶ ἐπὶ τὰ συναπτό ἐτη ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ θλιβερὰς μνήμης Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Χρυσόστομος ὁ Α', ὁ ἐπιλεγόμενος Παπαδόπουλος, διὰ μιᾶς ἀπλῆς ἐγκυκλίου του παρηγκώνισε τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον καὶ τὰ παλαίφρατα τῆς Ἀνατολῆς Ὁρθόδοξα Πατριαρχεῖα καὶ δικτατορικῶ τῷ τρόπῳ εἰσῆγαγεν ἐν τῇ Ὁρθόδοξῳ Ἑλληνικῇ Ἐκκλησίᾳ τὸ νέον ἐορτολόγιον, διασπάσας τὴν ἐνότητά ταύτης καὶ διαιρέσας τὰς ἑλληνικὰς οἰκογενείας, ὥστε νὰ ἐγερθῇ πόλεμος μέγας «βουλευτήρια ταρατῶν, δικαιοσύνηρια θορυβῶν, ὡς τῶν πατρίων ἐθνῶν καταλυομένων» κατὰ τὸν Ἱερὸν Χρυσόστομον.

Ἀλλὰ διατί τοσαύτη καὶ τηλικαύτη ἀναταραχὴ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ ἔθνει ἡμῶν; Ἰσχυρίσθησαν οἱ ὑπαίτιοι τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τούτου πραξικοπήματος, ὅτι διὰ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ «δι-ορθωμένου» ἡμερολογίου αἱ ἐορταὶ τοῦ χειμῶνος δὲν θὰ συνέπιπτον τὸ θέρος καὶ τὰνάπαιν. Ἀλλὰ ἡ εἰλικρινὴς ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα «διατί ἀπεμακρύνθησαν οἱ τολμηταὶ τοῦ θριγγοῦ τῶν Πατρίων Παραδόσεων», ἔρχεται ἐκ τοῦ δῆθεν «Πανορθόδοξου» Συνεδρίου Κων)ιπόλεως ἐνθα ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Μελέτιος ὁ ἐπικαλούμενος Μεταξάκης, ὁ διατελέσας μύστης τῆς «Βασιλικῆς Τέχνης», τούτέστιν τῆς ἀντιχριστοῦ καὶ ἐθνοκτόνου Ἑβραϊομασονίας, εἶπε: «Μετά τὴν ἀποδοχὴν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ νέου ἡμερολογίου διὰ τὰς ἀνάγκας τὰς θωπικὰς, ἡ προσαρμογὴ πρὸς αὐτό, καὶ διὰ ταχέως καὶ τοῦ Πασχαλίου, ἀποβαίνει ἀναπόφευκτος, τοῦτο ἄλλωστε ἐπιβάλλει καὶ ἡ μεγάλη ἠθικὴ σημασία καὶ ἐντύπωσις, ἣν θὰ παραγάγῃ εἰς ὅλον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον ἢ διὰ τῆς ἀδιάσπτου πρωτοδουλίας ταύτης προσέγγις τῶν δύο χριστιανικῶν κόσμων τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως ἐν τῷ ἐορτασμῷ τῶν μεγάλων χριστιανικῶν ἐορτῶν». Ὡστε τὸ ρηξικέλευστον τοῦτο πνεῦμα, τόδιαίως καταλαβὼν τὸν Ἀποστολικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Θρόνον, ἀπεριφράστως δηλοῖ, ὅτι, ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἐορτολογίου ἦτο ἐν βῆμα ἐκθεμελιώσεως τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ Παραδόσεων. Διότι μετὰ τὴν ἀλλαγὴν ταύτου θὰ ἐλάβανε χώρα καὶ ἡ μεταβολὴ τοῦ Πασχαλίου Κανόνος, ὡς ἐπιχειρεῖται σήμερον, διὰ νὰ ἐνωθῶσι «πνευματικῶς» πλέον Ἀνατολὴ καὶ Δύσις. Ἰδοὺ, λοιπόν, οἱ λόγοι, οἵτινες υπεχρέωσαν τὰ ἄτομα ταῦτα, τὰ μηδὲνα ἐσωτερικὸν καὶ βαθύτατον δεσμόν μετὰ τῆς Ὁρθόδοξίας ἔχοντα, νὰ προβῶσι εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν πραξικόπημα, εἰς ὃ προέβησαν.

Ταῦτα κατὰ νοῦ ἔχων καὶ ὁ μεταρρυθμιστὸς δόξαν Ζηλῶσας ὁμότροπος τοῦ Πατριάρχου Μελετίου, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Χρυσόστομος, ἐπέβαλλε τὸ νέον ἐορτολόγιον ἐν τῇ θείᾳ

Λατρείᾳ πάντως οὐχὶ ἀδιάστως. Ἀλλὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀντικανονικῆς καὶ ἀντισυνταγματικῆς καὶ ἀψυχολογήτου ἐνεργείας τοῦ εἰρημένου Ἡγουμένου τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας εἶναι φρικτά. Σταχυολογοῦμεν τινὰ ἐξ αὐτῶν ἐφ' ὅσον οἱ «βράχοι» Ἀρχιερεῖς τῆς Κοινοτομησῆς Ἐκκλησίας — ὡς ἀποκαλεῖ τούτους λογιστὰς νεοημερολογίτης κληρικὸς καὶ σφοδρὸς ἡμῶν πολέμιος — δὲν τὰ αἰσθάνονται, ὥστε νὰ ἐγερθῶν ἐκ τοῦ ὕπνου ἔστω καὶ τὴν δωδεκάτην καὶ ὡς ἄρχαγγελικὸν στόμα νὰ ἀνακράξουν «Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου».

Α) Ἡ Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία διὰ τῆς μονομεροῦς ἐπιβολῆς τοῦ νέου ἐορτολογίου ἐν τῇ θείᾳ Λατρείᾳ ἀπέσχισε ἑαυτὴν ἐκ τοῦ κορμοῦ τῆς καθόλου Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας. Ταῦτα ὑπεστήριξε καὶ ἡ ἐν ἔτει 1923 (16 Ἰανουαρίου) Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ ἡμερολογίου, ἣν ἀπετέλουν οἱ Γ. Κοφινὰς, Α. Αἰγινήτης, Χρυσόστομος Παπαδόπουλος (ὁ μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπος), Π. Τσιτσεκλῆς καὶ Ἀμ. Ἀλιβιζάτος. Ἡ ἐν λόγω ἐπιτροπὴ ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς πρὸς τὸ τότε Ὑπουργικὸν Συμβούλιον σημειοῖ:

«Ὅθεν καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὅπως μεταβάλλῃ τὸ ἐκκλησιαστικὸν αὐτῆς ἡμερολόγιον, εἶναι ἀπαραίτητον καὶ ὀφείλει ἵνα μὴ ἀποσχισθῇ τῶν λοιπῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, τοῦθ' ὅπερ οὐ μόνον τὴν ἐνότητα καὶ ἁρμονίαν τῆς ὅλης Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας θέλει καταστρέψῃ καὶ τὴν δύναμιν αὐτῆς μειώσῃ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἔθνικης ἀπόψεως εἶναι ἀσύμφορον καὶ ἐπιζήμιον, καὶ δεόν νὰ συνεννοηθῇ προηγουμένως ὡς ἀποφαίνεται ἀνωτέρω καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἡμῶν (κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 20ης Μαΐου 1919) μετὰ τῶν λοιπῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν». Ἀλλ' ὁ τοῦς οἰσκάς κρατῶν τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας οὐδεμίαν συνεννόησιν μετὰ τῶν λοιπῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν ἐποίησατο, ἀποκρούσας «τὴν ἀδελφικὴν σύστασιν καὶ παράκλησιν τεσσάρων Ἀποστολικῶν Θρόνων, ἐξ αἰώνων ὑπὲρ τῆς ἀληθείας τὸν ἀγῶνα βασταζόντων» (Ἐπιστ. Πατρ. Ἀλεξ. Φωτίου πρὸς Ἀρχιεπ. Χρυσόστομον Παπαδόπουλον ἀριθ. πρωτ. 226 καὶ ὑπὸ ἡμερ. 20ης Ἀπριλίου 1924), κατέστησε Σχισματικὴν τὴν ποίμνην, ἣν ὁ Κύριος αὐτῷ ἐνεπιστεύθη.

Β) Ἡ Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία διὰ τοῦ ἐμπνευστοῦ καὶ πρωτεργάτου τῆς ἐορτολογικῆς μεταβολῆς Χρυσόστομου Παπαδοπούλου, ὡς σημειοῖ ἐν τῇ μονογραφίᾳ του «ΤΟ ΚΥΡΟΣ ΤΩΝ ΓΑΜΩΝ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΩΝ ΚΑΙ Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΟΥΤΩΝ» ὁ τέως τμηματάρχης τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης κ. Παναγιώτης Σμαίλης, «ἀναμφισβητήτως ἐκαινοτόμησεν ἐναντι τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν εἰσαγαγοῦσα τὸ νέον ἐκκλησιαστικὸν ἡμερολόγιον ἔστω καὶ τῇ συγκα-

ταθέσει τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, λέγον-
μεν δὲ ὅτι ἐκαινοτόμησεν, διότι πρὸς κανονικὴν
καὶ πρέπουσαν τέλεισιν τῶν τῆς λατρείας καθό-
λου καὶ καθ' ἑκάστον ἰδίᾳ μυστηρίων καὶ ἱερῶν
τελετῶν ἀπαιτεῖται ὡρισμένον τυπικόν, ὅπερ εἶ-
ναι προσηρμοσμένον εἰς ὡρισμένας χρονολογί-
ας (ἱεροὺς χρόνους κατὰ τὸν Νικοδ. Μίλας ΟΡ.
CIT. παρ. 176 σελ. 816) καὶ ἀκολουθεῖται ὁμοιο-
μόρφως καὶ ἰταυτοχρόνως ὑφ' ὅλων τῶν Ὁρθο-
δόξων Ἐκκλησιῶν. Τοῦτου εἶναι ἀπηγορευμένη
ἡ παρέκλισις καὶ ἡ εἰσαγωγή νεωτερισμῶν (Νι-
κοδ. Μίλας, ΟΡ. CIT. παρ. 136 σελ. 636, Καν.
ΠΑ' τῆς ἐν Τρούλῳ Καν. ΡΓ' Καρθ.). Διὰ τῆς
εἰσαγωγῆς δὲ τοῦ νέου Ἑορτολογίου παρεδι-
σθη ἡ ὁμοιόμορφος καὶ ταυτόχρονος τελετουρ-
γία κατὰ τὸ τυπικόν. Οὕτω λ.χ. κατὰ τὴν ἐορ-
τὴν τῶν Χριστουγέννων ὑπὸ μὲν τῆς Αὐτοκεφά-
λου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀκολουθεῖται τὸ
τυπικόν τῆς ἐορτῆς ταύτης, ὑπὸ τῶν λοιπῶν δὲ
Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν (τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμε-
ρολογίου) ἀκολουθεῖται τὸ τυπικόν ἐτέρας ἐορ-
τῆς (λ.χ. τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος), ἥτοι μέρος
τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ὑμνεῖ τὴν Θεῖαν
Γέννησιν, ἐν ᾧ τὸ μεγαλύτερον μέρος τούτων
ὑμνεῖ ἐτέραν Ἀγιωσύνην, ὅπερ εἶναι ἀπηγορευ-
μένον» (ἐνθα ἀνωτ. σελ. 38).

Γ) Ἀπὸ τῆς ἐορτολογικῆς καινοτομίας ἤρ-
ξατο καὶ ἡ ἀναγνώρισις τῶν χειροτονιῶν τῶν
αἰρετικῶν. Καὶ πρῶτον ἀνεγνωρίσθη τὸ κύρος
τῶν Ἀγγλικανικῶν ὑπὸ τῶν Νεοημερολογιτῶν.
Ἄλλ' ὡς ἰσημειοῖ ὁ Πανεπιστημιακὸς διδάσκα-
λος Παναγιώτης Τρεμπέλας ἐν τῇ μονογραφίᾳ
τοῦ «ΤΟ ΚΥΡΟΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΩΝ ΧΕΙ-
ΡΟΤΟΝΙΩΝ ΚΑΙ ΑΙ ΚΑΤ' ΑΥΤΟΥ ΑΝΤΙΡΡΗ-
ΣΕΙΣ ΤΗΣ ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ»,
«ἡ ἐποικὴ τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου
Ἐκκλησίας, βασιζέται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ὅτι πᾶν
μυστήριον ἔξω τῆς ἀληθοῦς ἐκκλησίας τελοῦ-
μενον, εἶναι ἄκυρον. Καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν συ-
νεπῶς ταύτην καὶ αἱ ἀγγλικανικαὶ χειροτονίαι,
μολοντόι ἐξωτερικῶς δὲν διεσπάσθη ἐν αὐταῖς
ἡ ἀποστολικὴ διαδοχὴ, δὲν εἶναι δυνατόν νά ἀ-
ναγνωρισθοῦν ὑπὸ τῆς ἀληθοῦς ἐκκλησίας ὡς
ἐγκυροί». Παριδόντες, ὅμως, οἱ καινοτομήσαν-
τες ἱεράρχαι τὴν γνώμην τοῦ Καθηγητοῦ, ἀνε-
γνώρισαν ἐσχάτως καὶ τὰς χειροτονίας τῶν αἰ-
ρετικῶν παπικῶν καὶ λοιπῶν προτεσταντῶν, θε-
ωροῦντες τούτους «ἀδελφούς ἐν Χριστῷ». Καὶ
ταῦτα καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Οἰκουμενιστικοῦ κινή-
ματος. Οὐδόλως δὲ ἀπίθανον αὔριον νά ἀνα-
γνωρίσῃ τὴν κληρικὴν ιδιότητα τῶν μωαμεθα-
νῶν — ὡς ἔπραξαν οἱ Πατριάρχαι Ἀθηναγό-
ρας καὶ Δημήτριος — ἢ τῶν βουδιστῶν ἢ οἰασ-
δήποτε ἐτέρας εἰδωλολατρικῆς θρησκείας. Καὶ
οὕτω θά πράξῃσι διότι τοιαύτην ἐντολὴν θά δώ-
σῃ ἡ ἀόρατος χεὶρ, ἡ καθοδηγοῦσα τὸν Οἰκου-
μενισμόν.

Δ) Διὰ τῆς ἐορτολογικῆς καινοτομίας ἤρχι-
σαν νά ἐμφανίζονται νεωτερισμοὶ ἐν τῇ ἐκκλη-
σίᾳ, οἵτινες ἐκορυφώθησαν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ

Νεοημερολογίτου Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου
παραμένοντες ἀνεκτοὶ καὶ εἰς τὸν διάδοχον
τούτου. Καὶ οὕτω εἶδομεν καὶ βλέπομεν συμ-
προσευχὰς Μητροπολιτῶν τῆς Κρατικῆς Ἐκ-
κλησίας μεθ' αἰρετικῶν, μνημόνευμα τῶν Οἴκου
μενιστῶν ὑπὸ τῶν «βράχων» Ἀρχιερέων τῆς
Κρατικῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὴν ἱερωτέραν σπι-
γμὴν τῆς Θεῆς Μυσταγωγίας, «ἐξήλωμα» τῶν
τέμπλων, συντησίαν τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν, με-
τάδοσιν τῆς θείας Κοινωνίας εἰς τοὺς παπικούς
ἐν τῷ Νεοημερολογητικῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ
Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου αὐτοῦ Ἀρχιμ.
Τιμοθέου Κοντομέρκου, ὃν ἐπιβραβεύουσα ἡ Ἀ-
λεξανδρινὴ Ἐκκλησία εἰς τὴν ἀρχιερατικὴν κα-
θέδραν ἀνύμωσε, τοποθετήσασα ταῦτον Μητρο-
πολίτην Κεντρῶας Ἀφρικῆς, μνημόσυνον Ἐ-
βραίων ἐν τῷ τῆς συμπρωτεύουσας κοιμητηρίῳ
ὑπὸ Νεοημερολογίτου Μητροπολίτου, συλλειτουργ-
γίαν Νεοημερολογιτῶν Μητροπολιτῶν μετὰ τοῦ
διαδοχικοῦ Ρώσου Μητροπολίτου Λένινγκραντ
Νικοδήμου, ὅστις ἐπέβαλε εἰς τὴν Ρωσικὴν Ἱε-
ραρχίαν τὴν παράνομον γνώμην του, τὴν μετά-
δοσιν τούτέστιν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων εἰς
τοὺς Παπικούς, τὴν ἐξωφρενικὴν καινοτομίαν
Μητροπολίτου Θεσσαλικῆς ἐπαρχίας, δι' ἧς διε-
τάσσοντο οἱ ἐφημέριοι ὅπως συστήσωσιν εἰς
τοὺς ἱεροφάτας τῶν νά ἀναγινώσκουσι τὸν Ἀ-
πόστολον κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν εἰς τὴν
δημοτικὴν, παρὰ τὸ ὅτι «τὸ κείμενον τῶν Γρα-
φῶν παραμένει ἀναλλοίωτον», τὴν ἐμφάνισιν
ἀπὸ τηλεοράσεως Νεοημερολογίτου Ἀρχιερέ-
ως, ὅστις ἐτάσσεται ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τοῦ
ράσου τοῦλάχιστον διὰ τὸν ἐγγαμὸν Κλήρον, ἀ-
πὸ δὲ τῶν στηλῶν τοῦ νεοημερολογητικοῦ ἐπι-
σήμου δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»
(1ης Φεβρουαρίου ἐ.ε.) «σοφόν» καὶ ἐκκοσμι-
κευμένον κληρικόν νά ἐπιτίθεται κατὰ τῆς ἀμ-
φιθέσεως τῶν Κληρικῶν, ἀποκαλῶν τὸ ράσον
καὶ τὸ καλυμμαύχιον «στοιχεῖα ἀντιπαραδοσια-
κά ἢ ἔστω καὶ ἀπλῶς μεταγενέστερα»!

Ἰδοὺ ποῦ ὠδήγησε ἡ μεταβολὴ ἡ ἐορτολο-
γικὴ. Ἐν ἐθίγει ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Τὸ ἐορτολό-
γιον. Πλείστα κατέρρευσαν. Δόγμα, Πίστις, Τά-
ξις. Διὸ καὶ ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος βοᾷ: «Κα-
θάπερ ἐν τοῖς βασιλικοῖς νομίμασιν ὁ μικρὸς
τοῦ χαρακτῆρος περικόψας, ὅλον τὸ νόμισμα
κίβδηλον εἰργάσατο· οὕτω καὶ ὁ τῆς ὑγιούς πί-
στεως καὶ τὸ βραχύτατον ἀνατρέψας τῷ παντί
λυμαίνεται, ἐπὶ τὰ χείρωνα προῖων ἀπὸ τῆς ἀρ-
χῆς... τὸ εὐαγγέλιον ἀνέτρεψαν οἱ καὶ μικρὸν τι
καινοτομοῦντες». Ὁ δὲ τῆς ἐκκλησίας τῆς Καπ-
παδοκίας φωστὴρ Βασίλειος ὁ Οὐρανοφάντωρ
τονίζει: «Εἰ γὰρ ἐπιχειρήσωμεν τὰ ἄγραφα τῶν
ἐθῶν, ὡς μὴ μεγάλην τὴν δύναμιν παραιτεῖ-
σθαι, λάθοιμεν ἂν καὶ εἰς αὐτὰ καίρια ζημιούν-
τες τὸ εὐαγγέλιον». Ἐνεκα δὲ τῆς καινοτομίας
ταύτης χερμάζεται σήμερον ἡ Ὁρθόδοξος Κα-
θολικὴ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, διότι ὡς τονίζει
ὁ μέγας τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης,
Χρυσόστομος ὁ Μεγαλομάρτυς, «εἰ γὰρ αἱ παρὰ

ΓΙΑ ΜΑΣ ΤΟΥΣ ΚΛΗΡΙΚΟΥΣ

Ἀδελφοί καί Πατέρες,

Ὁ νέος χρόνος, πού μέ τόσες εὐχές καί χρηστές ἐλπίδες ἀρχίσαμε νά διαγράφουμε, καλεῖ ὅλους μας σέ καινούργιους καί πελώριους ἀγῶνες. Ὁ ἀγῶνας, κυρίως στά βάθη μας, θά συντελέσῃ νά σταθοῦμε δυνατοί, ἀκέραιοι, ὁλοκληρωμένοι, γιά νά μπορούμε νά χρησιμεύσωμε σάν πρότυπα παραδείγματα ἀφαισώσεως στό πανάγαθο θέλημα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ, ἀνθρώποι μέ πίστι, ἀρετή καί ἀγιότητα.

Ὁ ἀγῶνας γιά νά ξεπεράσωμε τό κατάσπιλο περιβάλλον, τίς ἀδυναμίες τῆς ἀκοινωνήτης κοινωνίας, τά σκάνδαλα τῶν ἀσεβῶν καί τίς παγίδες τῆς ἁμαρτίας, θά μᾶς ἀναδείξῃ ἀξιους τῆς μεγάλης ἀποστολῆς καί τοῦ ἱεροῦ ἀξιώματος τῆς ἱερωσύνης μας.

Δέν ὠφελεῖ ν' ἀδρανοῦμε καί ν' ἀδιαφοροῦμε, ὅσο τυπικοί καί συνεπείς κι ἂν νομίζουμε πῶς εἴμαστε. Οὔτε πάλι νά δειλιάζωμε μπρός σ' ἀναρίθμητα καί ἱπυρακτωμένα θέλη τῶν κακοβούλων καί σκοτεινῶν ἀνθρώπων. Μὲ τά ἱδια μέσα, πού μᾶς πολεμᾷ ἡ ἁμαρτία νά τὴν πολεμήσωμε. Μὲ τὴ χάρι τῆ παντοδύναμη τοῦ Ἰησοῦ, θά διατηροῦμε ἄπρωτη τὴν ὁμολογία τῆς πίστεώς μας.

Ἡ μαρτυρική μας Ἐκκλησία, ὁ λαός καί τολαίπρω ἱ Πατρίδα μας ἀναμένουν ἀπὸ μᾶς τοὺς κληρικούς τὸ ἥρωικότερο ΠΑΡΩΝ μέσα στόν κυκεῶνα τῆς πνευματικῆς καί ἠθικῆς συγχύσεως, στήν ἀφατη κρίσι τοῦ καιροῦ μας, στήν περιφρόνησι τῶν ἠθικῶν ἀξιών καί καταβαράθρωσι τῶν πάντων.

ἸΔέν χωρεῖ ἀμφιβολία, ὅτι τὰ περασμένα χρόνια μᾶς πότισαν πολλὰ μικρά ποτήρια μέ τίς ἀδίστακτες κατατμήσεις καί τὸν φοβερό πόλεμο

ΠΡΟΣΤΗΡΕΙΝΤΕΣ ΤΗΝ ΑΓΙΟΝΟΜΙΑΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

τὴν ἀρχὴν ἀποπηδᾶν τῶν θεῶν θεσμῶν ἐπιχειροῦντες καί μικρόν τι παρακινεῖν τῆς προσηκούσης ἐτύγχανον ἐπιτιμήσεως, οὐκ ἂν ὁ παρὼν ἐτέχθη λοιμός καί ποσοῦτος χειμὼν τὰς Ἐκκλησίας κατέλαβεν».

Δεηθῶμεν ὅμως τοῦ Κυρίου πάντες, ἵνα τὸν δριμύν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ χειμῶνα καταβάλλῃ καί τὸν παρουσιασθέντα λοιμὸν θεραπείῃ, καί τοὺς καινοτόμους καί νεωτεριστάς ἐν τῇ Ἀγίᾳ Του Ἐκκλησίᾳ ὡδηγήσῃ, τοῖς ὡσί αὐτῶν ἠχηθέντος τὸ τοῦ ἱεροῦ Φωτίου ὑπόμνημα: «Κἂν τὸ βραχύτατον τῆς θρησκείας καί πίστεως παρατρέψῃ τις μεγάλην ἀσχημασίαν ἐργάζεται».

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ο Ἀθηνῶν ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

καί τό ἀπληστο μένος τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἐκκλησίας. Γι' αὐτό νά βαδίσωμε τὸν καινούργιο χρόνο μέ ἀνανεωμένες τίς πνευματικὲς δυνάμεις, μέ σταθερές καί ἀμετάκλητες θεοφιλεῖς ἀποφάσεις, μέ ἀγνά αἰσθήματα, μέ ἀγωνιστικό φρόνημα καί προπαντός μέ διόρθωσι σφαλμάτων καί παραλείψεων.

Κάθε νέα χρονιά, ἀδελφοί μου, ἰσοδυναμεῖ μέ ἓνα νέο ἰσάδιο πνευματικῶν ἀγῶνων, πού ξανοίγεται μπροστά μας. Καί ὀφείλουμε νά εἰσχωρήσωμε σ' αὐτό, γιά νά μετᾶσχουμε στὰ ἱερά παλαιόματα. Νά ζηλέψωμε καί νά μιμηθοῦμε σωστά τοὺς τίμιους, τοὺς ἀκατάβλητους ἀγωνιστές, τοὺς ἀληθινούς λευῖτες, πού μέ τὴν ἱερωσύνη τους ἔδωσαν καί δίνουν τὸ μεγάλο παρὸν τοῦ Θεοῦ στοὺς ἀνθρώπους. Νά ἀποστραφοῦμε καί νά προσευχώμαστε γιά κείνους, πού κάνουν ὑποκριτικούς ἀγῶνες, πού ὑπηρετοῦν ἄλλους σκοποὺς ἢ καί πού πετοῦν τὰ ὅπλα, ἐγκυκλοποιώντας τίς παντιέρες τάξεις καί φεύγουν σάν ἀπαῖσιοι λιποτάκτες, ἀπὸ τὸ ἱερό τους καθήκον.

ἸΣυνήθως ὁ ἄμοιρος τοῦ Θεοῦ κόσμος ἀσχολεῖται κι ἐνδιαφέρεται καί συγκινεῖται ἀπὸ ἄλλου εἶδους ἀγῶνες. Καπατρώγεται κι ἐκδραπνᾶται μονάχα γιά τὴν κοινωνικὴ δικαιοσύνη καί τὰ κοινωνικά προβλήματα. Λησμονεῖ πῶς τὸ πρόβλημα τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων δέν λύεται χωρὶς τὴν πίστι στὸν Ἰησοῦ.

ἸΑς πάρουμε, λοιπόν, αὐτὴ τὴ σῴτεια πίστι, γιά νά βοηθήσωμε ἐμεῖς, οἱ κάθε βαθμοῦ κληρικοί, τὸν πολυπολεμούμενο ἑαυτὸ μας καί τὸν λαό μας, πού πλανιέται κι ἀκολουθεῖ σάν σὺραγός τίς πιό σκοταδιστικὲς θεωρίες. Νά γνωρίσωμε βαθύτερα καί μέ πραγματικὴ ἐπίγνωσι τὸν Ἰησοῦ μας, γιά νά καρπωθοῦμε τίς ἀτίμητες δωρεές τῆς ἀπολυτρωτικῆς Του θυσίας καί πραγματοποιώντας τὴ θεῖα ἀποστολὴ τῆς ἱερωσύνης μας νά ἀναδειχθοῦμε οἱ «ἐκατόγχειρες» διαδότες καί μεταλαμπαδευτές τοῦ ἀβασίλευτου Φωτός Του.

† Ο Ἀμερικῆς ΠΑΪΣΙΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες χρηματικὰς ἐπιτάγας, ὅπως ἀπαραιτήτως ἀναφέρωσι τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον προορίζονται τὰ ἀποστελλόμενα χρήματα.

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΑΙ ΜΟΡΦΑΙ

Ὁ Κυκλάδων ΓΕΡΜΑΝΟΣ (+)

(1896 - 1951)

Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ἡμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἐκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμεῖσθε τὴν πίσιν».
(Ἀπ. Παῦλος)

Τῷ τοῦ Θεορρήμονος Παύλου κελεύσματι καὶ ἡμεῖς στοιχοῦντες, θεωροῦμεν καθῆκον ὅπως ἐπὶ τῇ τριακονταετηρίδι ἀπὸ τῆς κοιμήσεως τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Γ.Ο. Χ. Κυκλάδων Κυροῦ Γερμανοῦ, ἀναμνησθῶμεν ἐπ' ὀλίγον τὸ ἀγωνιστικὸν φρόνημα καὶ τὴν πίσιν αὐτοῦ, καὶ δὴ κατὰ τὰς πονηράς ταύτας ἡμέρας καθ' ἃς ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία πλήττεται ὑπὸ ποικιλυνύμων ἐχθρῶν.

Ὁ Κυκλάδων Γερμανὸς δὲν ἦτο ἀνὴρ τυχαῖος. Ἀπετέλει φυσιογνωμίαν διὰ τὴν ἐποχὴν του. Ἐπρόσπαθησε ὡς Καθηγητὴς νὰ ἐμπεδώσῃ εἰς τὰς ψυχὰς τῆς ἐυπλάστου νεότητος τὰς αἰωνίους ἀληθείας τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ὡς πνευματικὸς ἦτο ἄριστος. Διό καὶ ἡ Βασίλισσα τῶν Ἑλλήνων "Οὐλγα περὶ τῆς πνευματικότητος αὐτοῦ πληροφορηθεῖσα, ἐξέλεξε τούτον πνευματικὸν ποδηγέτην της. Ὡς προϊστάμενος τῆς Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος τῆς Μασσαλίας ἠγωνίσθη διὰ νὰ παραμείνῃ ἀσβεστος ἡ φλόξ τῆς Ἑλληνορθοδόξου Ἰδέας εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀποδιδύμων Ἑλλήνων. Ὡς ἱεουργὸς διεκρίνετο διὰ τὸ ὅτι ἐζή τὰ ἐν τῷ Μυστηρίῳ τελούμενα. Διό καὶ ἦτο αὐστηρὸς. Δὲν ἐπέτρεπε συζητήσεις ἐν τῷ Ναῷ, διότι αὗται ἀπομακρύνουν τὸν πιστὸν τῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τοῦ Θεοῦ. Ὡς Κληρικὸς ἠγρύπνει διὰ τὴν φυλακὴν τῶν πατρῶων δογμάτων. Διό καὶ κατὰ τὴν ἐορτολογικὴν καινοτομίαν σταθμίσας τὰς εὐθύνas του ἐναντὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ποιμνίου του, διέκοψε πᾶσαν πνευματικὴν κοινωνίαν μετὰ τῆς σχισματικῆς Ἐκκλησίας, καὶ προσεχώρησε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Πατρῶas εὐσεβαίας. Τούτου τὰ προσόντα διαγνώσαντες οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι, παμψηφεῖ εἰς τὸν ἀρχιερατικὸν θρόνον ἀνεδίβασαν καὶ τὴν περιοχὴν τῶν Κυκλάδων αὐτῷ ἐνεπιστεύθησαν.

Ὡς Ἀρχιερεὺς ἠγωνίσθη ὑπὲρ τῶν ἀπαργράπτων δικαιωμάτων τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Πίστews, ὑποστὰς ἐξορίαν, φυλακάς, ποινικοὺς διωγμοὺς καὶ ἐν τέλει τὸν ἐξ ἡμιπληγίας θάνατον, ἐπισυμβάντα τῇ 24ῃ Μαρτίου 1951 καὶ προκληθέντα ἐκ τῆς βαθυτάτης θλίψεως του λόγῳ τῶν ὑπὸ τῆς καινοτομησάσης Ἐκκλησίας

Τουρικουεμαδικῶν καθ' ἡμῶν διωγμῶν. Καὶ νεκρὸν ἐπὶ ἡ Νεοσημερολογικῇ Ἐκκλησίᾳ κατεδίωξε. Δὲν ἐπέτρεψε νὰ ἀναγνώσθῃ αὐτῷ ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία, οὐδὲ ἱερεὺς νὰ παραστῇ ἐν τῇ ταφῇ του, ἥτις ἐλαβε χώρα ἐν τῷ Β' Κοιμητηρίῳ Ἀθηνῶν.

Ὁ Κυκλάδων Γερμανὸς Βαρυκόπουλος εὐρίσκεται πλησίον τοῦ Θρόνου τοῦ Ἀρνίου. Ἡ μορφή του ὅμως ἐξακολουθεῖ νὰ ἐμπνέῃ, αἱ δὲ ὑποθήκαι του καλοῦσιν ἡμᾶς εἰς πνευματικὸν συναγερμόν. Μίαν ἐξ αὐτῶν παραδίδομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «ΦΩΝΗΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ», ἐξαπτούμενοι τῶν εὐχῶν τοῦ ἀγωνιστοῦ Ἱεράρχου.

Τέκνα πιστὰ καὶ περιπόθητα ἐν Κυρίῳ χαίρετε.

Καὶ πάλιν ἐρῶν Ὑμῖν χαίρετε, ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ διὰ τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν. Πνευματικῶς ἐπικοινωνῶν μεθ' ὑμῶν ἀπὸ τὸν τόπον τῆς ἐξορίας μου, συνιστῶ εἰς Ὑμᾶς ὑπομονὴν καὶ ἐμμονὴν ἐν τοῖς Δόγμασι τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἕως οὗ εὐδοκίῃ ὁ Κύριος καὶ πάλιν ἐνωθῶμεν Ποιμένες καὶ πρόβατα. Τὰ δεσμά, δι' ὧν ἡ παράνομος συναγωγὴ ἐδέσμευσεν ἡμᾶς, καὶ ἐξώρισε μακρὰν Ὑμῶν, εἶναι ἁγία, ἐπειδὴ πάσχομεν, διότι ἀναπετάσαμεν τὸ δοξασμένον καὶ τίμιον Λάβαρον τῆς Ὁρθοδόξιας, ἣν λύκοι βαρεῖς, κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, ἐζήτησαν νὰ καταπατήσωσι, διὰ τῶν ἀντιπουνταγμικῶν καὶ ἀντικανονικῶν αὐτῶν ἀποφάσεων.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ, Γνησιοὶ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, προσέξτε νὰ ἀκολουθῆτε τὸ Πατριὸν καὶ Ὁρθόδοξον Ἑορτολόγιον ὅπερ οἱ ἅγιοι καὶ Θεοφόροι Πατέρες διὰ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν ἑπτὰ Ἀγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ διὰ Κανόνων καὶ Ἱερῶν Παραδόσεων παρέδωκαν εἰς ἡμᾶς, πολλὰ δὲ διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν αἱμάτων ἐσφράγισαν. Ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος ὁ μέχρι τρίτου Οὐρανοῦ ἀναβάς καὶ Θεῖα ρήματα ἀκούσας παραγγέλλει εἰς ὅλους ἡμᾶς τοὺς ἀληθεῖς Ποιμένας λέγων: «Ἀγρυπνεῖτε ὑπὲρ τοῦ Ποιμνίου Σας». Καὶ ἡμεῖς λοιπὸν ἀκολουθοῦντες τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, παραγγέλλομεν Ὑμῖν, ἄχρις οὗ ἐνώσει ὁ Κύριος Ὑμᾶς, μετὰ τῶν ἀληθῶν Ποιμένων Σας: «Στῆτε καὶ κρατῆτε τὰς Παραδόσεις». Ἀγρυπνεῖτε, καθὼς καὶ ἡμεῖς, καὶ ἀγωνίζεσθε μέχρις αἵματος τὸν ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα, δι' ὅλων τῶν δυνάμεων Σας, καὶ τῶν Χριστιανικῶν καὶ νομίμων μέσων, διαμαρτυρόμενοι διὰ τὰ βάρβαρα καὶ ἀνήκουστα μέσα, τὰ ὅποια ἡ

ΠΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ

Πρὶν ἢ ἀναληφθῇ ὁ Κύριος εἰς οὐρανοὺς, ἔδωκε τὴν ἐξῆς παραγγελίαν εἰς τοὺς μαθητάς Του: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη». Πηγαίνετε νὰ κηρύξητε εἰς ὅλον τὸν κόσμον, εἰς πάντα τὰ ἔθνη. Τί; Τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων. Τὴν σωτηρίαν, τὴν ὁποίαν οὐδὲν φιλοσοφικὸν σύστημα ἠδυνήθη νὰ χαρίσῃ. Τὴν σωτηρίαν, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς τῶν φιλοσόφων ἐδῶρκε εἰς τὸν ἀνήρχον ἄνθρωπον. Αὐτὴν τὴν σωτηρίαν, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμοῦσε ὁ ἄνθρωπος, ἐπιτάσσει τοὺς μαθητάς Του ὁ Κύριος νὰ καταγγείλουν. Καὶ διὰ μέσου τῶν μαθητῶν, πάντας τοὺς εἰς Αὐτὸν πιστεύοντας.

Καὶ ὄντως! Διὰ μέσου τῶν αἰῶνων ἡ Ἐκκλησία ἀνέπτυξε τὴν ἱεραποστολὴν μὲ ταχύτητα. Βαρβαρικά φύλλα καταλαμβάντα τὴν Δυτ. Εὐρώπην, Σλαβικαὶ φυλαί, οἱ ἐν ἀγρία καταστάσει διατελοῦντες κάτοικοι τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ὠκεανίας, οἱ ἐν τῇ Ἑγγύς καὶ τῇ Ἀπὼ Ἀνατολῇ διαβιούντες, ἀπολαμβάνουν τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ἰδίως ὅμως ἡ Μαρτυρικὴ Ἡμῶν Ἐκκλησία, ἡ χλευαστικῶς ἀποκαλουμένη «Ἐκκλησία τῶν

Παλαιοημερολογιτῶν», ἐνῶ ὡς ὀρθῶς ἐτόνισε εἰς τινὰ συνέντευξιν Τύπου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀμερικῆς κ. Παΐσιος, θὰ ἔπρεπε νὰ ὀνομάζεται «Ἐκκλησία τῆς Παραδόσεως», ἡ Ἐκκλησία αὕτη, θεώρησε ὡς πρωταρχικὸ μέλημα τὸ «Πορευθέντες». Τὴν ἀνὰ τὸν κόσμον, δηλαδή, ἀποστολὴν θεολογικῶς κατηγορημένων μελῶν της, διὰ νὰ ἐπαναφέρουν ἀφ' ἐνός τοὺς Ὀρθοδόξους εἰς τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπεμακρύνθησαν ἐλλείψει ποιμένων ὀρθοδόξων καὶ συνειδησιακῶν τῆς ἀποστολῆς των, καὶ ἀφ' ἑτέρου, διὰ νὰ γνωρίσουν εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε ἀγνοοῦντας τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγάπης καὶ τῆς σωτηρίας. Οὕτω βλέπομεν τὸ κίνημα αὐτὸ τῆς εὐσεβείας νὰ ἐξαπλοῦται, νὰ ἐξέρχεται τῶν ὁρίων τῆς Μητροπολιτικῆς Ἑλλάδος, νὰ καταγγέλλεται, νὰ συναρπάζῃ, νὰ συγκινῇ, νὰ δημιουργῇ τοπικὰς Ἐκκλησίας. Ἰδρύεται τοπικὴ Ἐκκλησία ἐν Ἀμερικῇ, ἐν Καναδῇ, ἐν Αὐστραλίᾳ, ἐν Γερμανίᾳ. Πρὸ δύο δὲ ἐτῶν περίπου νεοπαγῆς Ἐκκλησία ἐνεφανίσθη ἐν τῇ Νοτιοδυτικῇ Εὐρώπῃ. Πορτογάλοι εὐλαβοῦμενοι τὴν Ὀρθοδοξίαν ἐν πίστει πολλῇ καὶ ἐπι-

σχισματικῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ συμρομένη ὁπισθεν αὐτῆς Πολιτεία, μεταχειρίζεται καθ' ἡμῶν καὶ Ὑμῶν, ὡς νὰ εἴμεθα δούλοι καὶ ἀνελεύθεροι. Ἔχετε πίστιν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὁ ὁποῖος θὰ ἐπιβραβεύσῃ τὸν ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα καὶ εὐλογῶν αὐτόν θὰ ἐπαναφέρῃ τὸ Ὀρθόδοξον καὶ Πάτριον ἐορτολόγιον, ἐν τῇ Ἀγίᾳ Αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ, πρὸς ἐνωσιν ὅλων τῶν Πιστῶν καὶ εἰρήνευσιν παντός τοῦ εὐσεβοῦς καὶ Ὀρθοδόξου Χριστιανικοῦ Λαοῦ. Μὴ φοβεῖσθε δι' ὅσα ἡμεῖς πάσχοντες καὶ μὴ λυπεῖσθε. Νὰ λυπηθῇ δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀφῆρσαν τὸ ἐνδύμα αὐτῶν τὸ Ἀγγελικόν, ἐξῆρσαν κόμην καὶ πύγωνα, διότι αὐτοὶ εἶναι αὐτοκαθηρημένοι καὶ αἵρετικοὶ καὶ οὔτε χάριν ἔχουσι πλέον, οὔτε μεταδίδουσι τοιαύτην, οἷονδὴ ποτε μανδῦαν περιβληθῶσιν εἴτε Ἀρχιερατικόν εἴτε Πατριαρχικόν. Διότι αὐτοὶ ἐπρόδωσαν ὡς ὁ Ἰούδας τὸν Χριστόν καὶ διὰ τοῦ χρηματισμοῦ διήρσαν τὸ Ὀρθόδοξον Χριστιανικὸν πλήρωμα εἰς δύο ἀντιμαχομένας μερίδας, καὶ ἀντὶ τῆς εἰρήνης ἔβαλον μάχαιραν εἰς τὰς Χριστιανικὰς οἰκογενείας. Ἡμεῖς καθῆκον ἔχομεν ἱερὸν, νὰ φυλάξωμεν τὸν ὅρκον τῆς Ὀρθοδοξίας, τὸν ὁποῖον ἐδώκαμεν ὅτι θὰ μείνωμεν πιστοὶ εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων τῶν 7 Ἀγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῶν Θεοφώρων Πατέρων, καὶ διὰ τοῦτο ἐκηρύξαμεν τὴν σημερινὴν «ἐπίσημον» Ἐκκλησίαν Σχισματικὴν, διότι νεωτερίζουσα ἐπλανήθη καὶ προτεσταντίζουσα εἰσήγαγε τὸ Παπικόν (φράγκικον) ἐορτολόγιον ὑπούλως θέλουσα νὰ καταργήσῃ Θρη-

σκευτικὰς ἑορτάς καὶ τελετάς καὶ ἱεράς ἀκολουθίας, καὶ ν' ἀντικαταστήσῃ ταύτας διὰ τῶν δαιμονικῶν καὶ εἰδωλολατρικῶν, μονιμοποιήσῃ δὲ τὸ ἅγιον Πάσχα καὶ ἐν Δευτέρα καὶ Τρίτῃ καὶ Τετάρτῃ κ.λπ. ἡμέρας σπανίως Κυριακῇ, καὶ τὸ σοβαρώτατον ὅλων, ὡς ἀπεφάνθη ἐπιτροπὴ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ τούτῳ ὀριοθεῖσα νὰ διαστρέψῃ ἅπαντα τὰ ἱερά της Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας Βιβλία, ὡς νοσηρὰ, καὶ ὡς ὀργανισμὸν πλήρη παθῶν. Κρατεῖτε λοιπὸν τέκνα μου, τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν ἀλώθητον καὶ ἀμώμητον, καθὼς παρελάβομεν παρὰ τῶν εὐσεβῶν καὶ ἁγίων καὶ Θεοφώρων Πατέρων, καὶ ὁ Κύριος θὰ δώσῃ τέλος εἰς τὰς θλίψεις καὶ κακώσεις καὶ διωγμούς καὶ ἐξορίας ἡμῶν. Ἐλπίζετε εἰς τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος ἵνα δοξασθῇ ὑφ' ὑμῶν, παρεχώρησε νὰ δοκιμασθῶμεν καὶ ἴσως νὰ ἀποθάνωμεν ἐν τῇ ἐξορίᾳ. Παρακαλεῖτε Αὐτόν μεθ' ἡμῶν, ἵνα φωτίσῃ τοὺς πεπλανημένους, τοὺς ἀκολουθοῦντας τὸ παπικὸν ἐορτολόγιον καὶ ἐνωθῶσι μεθ' ἡμῶν, χάριση δὲ οὕτω τὸν θρίαμβον εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν, πρὸς δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ οὐ ἡ χάρις καὶ τὸ ἔλεος μετὰ πάντων ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐξόριστος ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Καθάρων.

Ἰθάκη τῇ 11) 24.7.1935

† Ὁ Κυκλάδων ΓΕΡΜΑΝΟΣ.

ΓΕΡΜΑΝΟΥ τοῦ αἰδίου Μητροπολίτου Κυκλάδων τοῦ καὶ Θεοφιλῶς Ἀρχιερατεύσαντος εἴη ἡ μνήμη ἀγῆρως καὶ αἰνετή.

† Ἀρχιμ. ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΚΟΥΡΤΕΣΗΣ

γνώσει της ενέργειας των καταφεύγουν εἰς τὸν ἅγιον Οἰακαστρόφον, τὸν Μαρτυρικὸν Πρωτεράρχην, τὸν ὑπὲρ τῆς Ἱεραποστολῆς μοχθοῦντα, Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Αὐξέντιον, καὶ αἰτοῦνται ὑπαγωγὴν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ παραχρῆν ἱερωσύνης, πρὸς θεραπείαν τῶν θρησκευτικῶν ἀναγκῶν τῶν γηγενῶν τῆς Πορτογαλίας. Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἡμῶν ἀποδέχεται τὸ αἶτημα, προχωρῶν πλήρως χαρὰς καὶ ἀγαλλιάσεως εἰς τὴν βάπτισιν τούτων, καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰς διακονικὰς καὶ ἱερατικὰς χειροτονίας καὶ Ἐπισκοπικὴν ὡσαύτως, ἀποστείλας οὕτω τοὺς προσελύτους εἰς τὰ ἴδια, ἵνα, καὶ ἐτέ-
ρους τῇ Ὁρθόδοξῃ προσελκύσουν «τοῦ Κυρίου συνεργούντος».

Ἡ ἐνέργεια αὕτη τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἡμῶν, ἡ ὄντως ἐκ Θεοῦ πεφωτισμένη, καρποφορεῖ. Τὰ ἄχρι τοῦδε ἀποτελέσματα ἄκρως ἱκανοποιητικὰ. Τεσσαράκοντα καὶ μία κοινότητες ἐν Πορτογαλίᾳ, Ἰσπανίᾳ καὶ Γαλλίᾳ τελοῦσαι ὑπὸ τὴν πνευματικὴν καθοδήγησιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λισαβώνας καὶ Ἐξάρχου πάσης Ἰθρηρίας κ. Γαβριήλ, πρυτάνεως Πανεπιστημίου ἐν Λισαβῶνι, ἀποδίδουν καρποὺς πνευματικούς, προβάλλουσαι τὴν Ὁρθόδοξον φρόνημα ἐν μέσῳ τῆς Παπικῆς Παρασυναγωγῆς.

Ἄλλ' ἡ ἀποστολὴ αὕτη δὲν θὰ σταματήσῃ. Παρ' ὅλα τὰ ἐμπόδια τὰ ὁποῖα σήμερον ἀντιμετωπίζομεν, δὲν θὰ καμφθῶμεν. Ὁ ἀγὼν διὰ τὴν ἐν Χριστῷ μαθητείαν τῶν λαῶν, εἴτε λευκοὶ εἶναι οὗτοι, εἴτε μαῦροι, εἴτε κίτρινοι, εἴτε ἐρυθροί, δὲν θὰ σταματήσῃ. Θὰ συνεχισθῇ με ἀδιάπτωτον τὸ ἐνδιαφέρον καὶ πάντοτε με ἐπικεφαλῆς τὸν Ποδηγέτην καὶ Ἀρχιεράρχην τῆς Ἐκκλησίας Ἡμῶν, τὸν ὁδηγοῦντα ἐπὶ τοῦ ἀσφαλοῦς τὴν νοητὴν ὁλκάδα, τὴν ὁποίαν τοῦ ἐνεπιστεύθη ὁ Κύριος.

Πρὸς ἐπιτυχίαν ὁμως τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, χρειαζόμεθα ἡμεῖς, οἱ ταχθέντες εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν κατὰ τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους,

χρειαζόμεθα, λέγω, ἐν ὅπλον. Ὅπλον δυνατόν καὶ ἰσχυρόν. Ὅπλον, τὸ ὁποῖον δὲν συγκρίνεται με καμμίαν βόμβαν ἢ ἑτερον ἀμυντικὸν κατασκευάσμα. Καὶ τὸ ὅπλον αὐτὸ εἶναι ἡ θερμὴ πρὸς Κύριον προσευχή. Ἡ προσευχὴ ἐνὸς ἐκάστου, ὑπὲρ κατευδώσεως τῆς Ἱεραποστολῆς εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον, καὶ τῆς ἐξ ὕψους ἐνισχύσεως πάντων ἐκείνων, οἵτινες ἐργάζονται διὰ τὸν Ἱερὸν αὐτὸν σκοπόν.

Κατωτέρω παραθέτομεν στοιχεῖα τῆς πνευματικῆς δυνάμεως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Λισαβῶνος.

ΙΕΡΑΙ ΜΟΝΑΙ

1. MOSTEIRO DA TRANSFIGURACAO
PAUL - SOBREIRO
26 - 40 MAFRA - PORTUGAL.
2. Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Ἰωάννου Θεολόγου.
Ἀμφότεραι τυγχάνουσι Μετόχια τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου Ἀγίου Ὁρους.

ΙΕΡΟΙ ΝΑΟΙ

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑΣ

1. Καθεδρικός Ναός Ἀγ. Μαρτίνου Λισαβώνας.
TRAVESSA MIGUEL VERDIAL, 8
1500 LISBOA
2. Τιμίου Σταυροῦ.
PAUL - SOBREIRO
2640 MAFRA
3. Ὑπεραγίας Θεοτόκου.
CASAL GARCIA MOGO
2350 TORRES NOVAS
4. Ἀγίας Ἐλισάβετ.
QUINTA DE SAPATA - SANTA CLARA
3000 COIMBRA
5. Ἀγίου Ἰακώβου.
MOURISCA DO VOUGA
3750 AGUEDA
6. Ἀγίου Σεβαστιανοῦ.
PRACETA DE MACAU, 4, 2ο. - DTο.
2900 SETYBAL
7. Ἀγίας Αἰκατερίνης.
PAUL - 3050 MEALHADA
8. Ἀγίου Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ.
RUA TENIENTE COMANDOS OLIVEIRA
COIMBRA, 20
2040 RIO MAIOR
9. Ἀγίου Μάρκου.
JUSOFIL - SAO CRISTOVAO
2500 CALDAS DA RAINHA
10. Ἀγίου Βικεντίου.
RUA DAS PIMENTAS, 14 - ENGENHO
2430 MARINHA GRANDE.
11. Ἀγίου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.
RUA PRINCIPAL - TAVAREDE
3080 FIGUEIRA DA FOZ.
12. Ἀγίου Ἀρκαδίου.
RUA DR. CAMARA PESTANA, 2R)C
2775 PAREDE

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν πιστῶν, ὅτι διὰ οἰκονομικὰ ζητήματα τρεχούσης φύσεως ἀφορῶντα, τὰς δοσοληψίας τούτων πρὸς τοὺς ὑπευθύνους διαχειριστὰς χρηματικοῦ καὶ ὑλικοῦ, ἥτοι ὑπόλοιπα Ἀ)σμοῦ, ἐκδοσίς ἀποδείξεων εἰσπράξεως κλπ., ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Σύμβουλον—Ἐλεγκτὴν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας κ. Θεόδωρον Μαριόλην, ἐν τοῖς Γραφεῖσις ἡμῶν, Κόνιγγος 32, τηλ. 36.28.280.

(Ἐκ τῶν Γραφείων)

ΙΣΠΑΝΙΑΣ

1. Υπεραγίας Θεοτόκου
ALCABRE BARREIRO, 81
VIGO
2. Αγίου Ιωάννου Θεολόγου και Ευαγγελιστού
AVENIDA ASTURIAS,
10 - VALENCIA DE D. JUAN
LEON - ESPANHA.

ΓΑΛΛΙΑΣ

1. Αρχαγγέλου Μιχαήλ και Αγίου Νεκταρίου
Αιγίνης (Πενταπόλεως)
85, AVENUE MICHELET
93000 SAINT OUEN
2. Αγίου Σατουρνίνου,
68, AVENUE DE L' U.R.S.S.
31400 TOULOUSE
3. Αρχαγγέλων
35, ALEE DES HARAS
92420 VAUCRESSON

ΚΛΗΡΙΚΟΙ

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑΣ

1. Πρωθιερέυς Ἀλέξανδρος
RUA ESTADO DA INDIA, 10, 5o. - B
2685 SACANEN
2. Πρωθιερέυς Ἀθανάσιος
RUA DR. CAMARA PESTANA, 2 F)C
2775 PAIREDE
3. Αἰδ. Μιχαήλ
MOSTEIRO DA TRANSFIGURACAO
PAUL - SOBREIRO
2640 MAFRA
4. Αἰδ. Σέργιος
RUA DE MARVILA, 77,1o. - FRENTE
1900 LISBOA
5. Αἰδ. Ἀνδρέας
CALCADA DO BALTAZAR, CASA 4006
CAMPOLIDE - 1100 LISBOA
6. Αἰδ. Ἰωάννης
CASAL GARCIA MOGO
2350 TORRES NOVAS.
7. Αἰδ. Κύριλλος
RUA AQUILLINO RIBEIRO, LOTE 1, 2o- A
1900 LISBOA
8. Αρχιεπίσκοπος Ἐμμανουήλ
RUA A, 117 C)V - BAIRRO
DA LIBERDADE
1100 LISBOA
9. Πρωτοδιάκονος Ραφαήλ
ESTRADA SERRA DA MIRA, LOTE J,
9 - A, 3o - ESQ.
2700 AMADORA
10. Αἰδ. Χρυσόστομος
RUA A, 117 C)V - BAIRRO
DA LIBERDADE
1100 LISBOA
11. Αἰδ. Μακάριος
PRACETA DOS BOMBEIROS
VOLUNTARIOS, 6, 3o. - ESQ.
DAFUNDO - 1495 LISBOA
12. Αἰδ. Ἐμμανουήλ

2o. RUA PARTICULAR, 394 - C - PORTA 4
CAMPOLIDE - 1100 LISBOA

13. Αἰδ. Δανιήλ
RUA ANTONIO APOLINARIO
DA SILVA, 26, 3o. - ESQ.
2700 AMADORA
14. Αἰδ. Μάρκος
RUA DA CONDESSA, 60, 2o
1200 LISBOA
15. Αἰδ. Παῦλος
PRACETA MESTRE SIMOES
DE ALMEIDA, 8, 3o. - ESQ.
2700 AMADORA
16. Αἰδ. Σαραφείμ
RUA CANDILIO DOS REIS, 3, 2o ESQ
2700 AMADORA
17. Αἰδ. Κωνσταντῖνος
RUA DO ALECRIM, 2, CAVE - ESQ.
2780 PACO DE ARCOS
18. Αἰδ. Θεόφιλος
RUA DR)CALADO, 14, R)C
3080 FIGUEIRA DA FOZ

ΙΣΠΑΝΙΑΣ

1. Αἰδ. Βασίλειος
AVENIDA ASTURIAS, 10 -
VALENCIA DE D. JUAN
LEON - ESPANHA

ΓΑΛΛΙΑΣ

1. Πρωθιερέυς Μιχαήλ
PHILIPPE LAROCHE
35, ALEE DES HARAS
92420 VAUCRESSON
 2. Αἰδ. Θεόδωρος
6' ALEE FERNAND LEGER - APT. 100
92000 NANTERRE
 3. Αἰδ. Νικόλαος
1, RUE SAINT - LYS
31400 TOULOUSE
- Ἐπίσημον δελτίον Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γ.
Ο.Χ. Λισαβώνος: «Ἡ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ»
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ: Ὁρθόδοξος
Ἀκαδημία Θεολογικῶν Σπουδῶν ἐν Λισαβῶνι
- † Ὁ Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ
Μέλος Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς
ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Περιοδικοῦ μας ἐπιφυ-
λάσσει εἰς ἑαυτὴν πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ
μὴ δημοσιεύῃ ἢ νὰ συντέμνῃ κατὰ τὴν κρί-
σιν της οἰονδήποτε χειρόγραφον. Χειρόγρα-
φα δημοσιευθέντα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΙ ΠΙΣΤΕΥΟΜΕΝ

Υπό Ἀρχιμ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΛΙΑΠΙΔΟΥ
Ἀρχιεραμματοῦ ἱ. Συνόδου

Κατὰ καιροὺς διάφοροι ἠθέλησαν νὰ προσδώσουν μορφήν εἰς τὸν ἀγῶνα, τὸν ὅποιον ἀπὸ πεντηκονταετίας καὶ πλέον διεξάγομεν. Δι' ἰδιοτελεῖς σκοποὺς ὑπάρχουν οἱ Παλαιοημερολογίται, λέγουν τινές ἐκ τῶν κατηγόρων ἡμῶν. Εἶναι ἀπειθάρχητα τέκνα τῆς Ἐκκλησίας μας, κραυγάζουν οἱ νεοημερολογίται Ἐπίσκοποι. Ἐξυπηρετοῦν ξένους σκοποὺς, διαπείνονται ἕτεροι. Ποῖον ὅμως τὸ ἀληθές; Πάντες οἱ λαλιστατοὶ κατήγοροι ἡμῶν γνωρίζουν, ὅτι ἀγωνιζόμεθα ὑπὲρ τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως. Καὶ γνωρίζουν ἐ-

πίσης, ὅτι εἴμεθα ὄντως οἱ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, ὡς ἔγραψε καὶ ὁ Νεοημερολογίτης Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπος Δωρόθεος Γ' ὁ Κοπταρᾶς εἰς τὸ διβλίον του «ΝΟΜΟΙ ἈΝΟΝΙΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ». Παραθέτομεν δὲ κατωτέρω αὐτοῦσια Συνοδικὰ ἐγγράφα τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, διαφόρων περιόδων, ἐξ ὧν καταφαίνεται ὁ λόγος δι' ὃν ἀγωνιζόμεθα, ἀλλὰ καὶ κυρίως τί πιστεύομεν.

1. Κατὰ μῆνα Μαῖον τοῦ ἔτους 1935, οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι διὰ τοῦ ἐξῆς ἐγγράφου των δέκοσαν πᾶσαν πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν με-

Κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς πανηγύρεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγ. Τριῶν Ἱεραρχῶν Δράμας, καὶ μετὰ τὴν παρουσίαν τῶν Σεβ)των Ἀρχιερέων Φθιώτιδος κ. Κολλινίκου καὶ Θεσσαλονίκης κ. Εὐθυμίου, πρὸς τοῦτο προσκληθέντων, συμπαραστατούμενων ὑπὸ πλειάδος Ἱερέων ἐγένετο ἡ εἰς Πρεσβύτερον χειροτονία τοῦ ἄχρι τοῦδε Ἱεροδιακόνου π. Ἀμβροσίου Νικηφορίδῃ ταύτην ἐτέλεσεν ἐν μέσῳ συγκινητικῶν στιγμῶν τοῦ Ἐκκλησιασματος ὁ ἔχων τὰ πρεσβεῖα Σεβ)τος

κ. Καλλίνικος. Ὁ νεοχειροτονηθεὶς ἐπὶ πενταετίαν ὡς Ἱεροδιάκονος ἐξυπηρέτησεν τὸν Ἱερόν ἡμῶν Ἀγῶνα ἡξιώθη δὲ νὰ χειροτονηθῇ καὶ τὰς δύο φορές εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν ἐνθα ἐγαλουχήθη ἐκ παιδιόθεν. Τὴν Ἱεράν Πανήγυριν καὶ τελετὴν παρηκολούθησαν ἑκατοντάδες πιστῶν, οἱ ὅποιοι προσήλθον διὰ πούλμαν, ἀπὸ Θεσσαλονίκης, Σέρρας, Κοβάλαν καὶ Κομοτηνῆν. Ἀνωτέρω στιγμιότυπον ἐκ τῆς χειροτονίας.

τά της Ἑλλαδικῆς καινοτομησάσης Ἐκκλησίας. Πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Εἶναι γνωστὸν εἰς τὴν Ἱεραρχίαν τῆς Ἑλλάδος ὅτι ἀνέκαθεν ἐτάχθημεν ἀντιμέτωποι πρὸς τὴν γνώμην Αὐτῆς, ὅσον ἀφορᾷ τὴν προσαρμογὴν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου πρὸς τὸ πολιτικόν.

Καὶ ἂν συνεμορφώθημεν πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς πλειοψηφίας τῆς Ἱεραρχίας, ἐφαρμόσαντες καὶ ἡμεῖς εἰς τὰς ἐπαρχίας ἡμῶν τὸ νέον ἡμερολόγιον, τοῦτο ἐπράξαμεν διὰ δύο λόγους: Τὸ μὲν, ἵνα ἀποφύγῃμεν τὰς συνεπείας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σχίσματος τὸ δὲ διαθρυπώμενοι πάντοτε ὑπὸ τῆς ἐλπίδος, ὅτι ἡ Ἱεραρχία πρὸς πρόληψιν τῆς διαιρέσεως τῶν Χριστιανῶν θὰ ἀγαθυνθῇ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ παλαιὸν ἐκκλησιαστικὸν ἡμερολόγιον, θυσιάζουσα καὶ τὴν προσωπικὴν τῆς φιλοτιμίαν διὰ τὴν ἀγάπην τῶν πιστῶν ὑπὲρ ὧν Χριστὸς ἀπέθανεν. Ἦδη, ὅμως, μετὰ παρέλευσιν δωδεκαετίας, ἰδόντες ἅψ' ἑνὸς ὅτι τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Σχίσμα δὲν ἀπεφύχθη καὶ ἄνευ ἡμῶν, δημιουργηθὲν ὑπὸ τῆς πολυαριθμοῦ μερίδος τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τοῦ ἐμμένοντος πιστῶς καὶ μετὰ Ζήλου ἱεροῦ εἰς τὸ πατροπαράδοτον ἑορτολόγιον, καὶ ἅψ' ἑτέρου ὅτι ἡ Ἱεραρχία δὲν σκοπεύει νὰ ἐπανέλθῃ, ἐξ ἧς ἐξετοπίσθη Ὁρθόδοξον ἡμερολογιακὴ τροχιάς, θεωροῦμεν ἐκλιπόντας πλεον τοὺς λόγους, δι' οὓς ἠκολουθοῦμεν καὶ ἡμεῖς ἄχρι τοῦδε, κατ' ἐκκλησιαστικὴν οἰκονομίαν, τὸ νέον ἐκκλησιαστικὸν ἡμερολόγιον.

Δι' ὃ καὶ καθήκον συνειδήσεως ἐκκληροῦντες καὶ ὑπὸ τοῦ πόνου τῆς ἐνώσεως ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων Χριστιανῶν ἐν τῇ ἐδάφει τῆς ἡμερολογιακῆς καὶ ὀρθοδόξου παραδόσεως ἀγόμενοι, προαγόμεθα νὰ φέρωμεν εἰς γνώσιν τῆς Διοικούσης Ἱερᾶς Συνόδου τὰ ἀκόλουθα:

Ἐπειδὴ ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἑλλάδος τῇ ἐμπνεύσει καὶ προτάσει τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου εἰσήγαγε μονομερῶς καὶ ἀντικανονικῶς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον παρὰ τὰ θέσμια. Ἐπειδὴ ἡ Διοικοῦσα Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐφαρμόσασα μονομερῶς τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον, ὅσον καὶ ἂν διατείνεται ὅτι ἀφῆκεν ἄθικτον τὸν Πασχάλιον Κανόνα, ἐορτάζουσα καὶ αὐτὴ τὸ Πάσχα κατὰ τὸ παλαιόν, δὲν ἀπέφυγεν ὅμως ἐμμέσως καὶ τὴν παράβασιν αὐτοῦ διὰ τῆς ἀλλοιώσεως τοῦ ἑορτολογίου καὶ τοῦ ἐνιαυσίου κύκλου τοῦ Κυριακοδρομίου, μεθ' ὧν ἀναποσπάστως συνδέεται ὁ ὑπὸ τῆς Πρώτης Οἰκουμένης Συνόδου καθιερωθεὶς Πασχάλιος Κανὼν.

Ἐπειδὴ ἡ Διοικοῦσα Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διασπάσασα διὰ τῆς μονομεροῦς καὶ ἀντικανονικῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐν τῇ

Θείᾳ Λατρείᾳ τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου τὴν ἐνότητα τῆς καθόλου Ὁρθοδοξίας, καὶ διαιρέσασα τοὺς Χριστιανοὺς εἰς δύο ἀντιθέτους ἡμερολογιακὰς μερίδας, ἐθίξεν ἐμμέσως καὶ τὸ δόγμα τοῦ ἱουμβόλου τῆς Πίστεως «Εἰς μίαν Ἁγίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν».

Ἐπειδὴ ἡ Διοικοῦσα Ἱεραρχία τῆς Ἑλλάδος ἄνευ σπουδαίων ἐκκλησιαστικῶν λόγων, ἐφαρμόσασα μονομερῶς καὶ ἀντικανονικῶς τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον, ἐγένετο αἰτία σκανδάλου τῶν Χριστιανῶν καὶ θρησκευτικῆς διαιρέσεως καὶ ἀντεγκλήσεως μεταξὺ αὐτῶν, ἀποβαλόντων ἐξ αἰτίας τοῦ νέου ἡμερολογίου τὴν ὁμοφωνίαν ἐν τῇ πίστει καὶ τὴν Χριστιανικὴν ἀγάπην, καὶ ἠθικὴν ἀλληλεγγύην ἐν τῇ πρὸς ἀλλήλους σχέσει καὶ ἀναστροφῇ.

Ἐπειδὴ, τέλος, δι' ὅλους τοὺς ἀνωτέρω λόγους ἡ Διοικοῦσα Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπέσχισε καὶ ἀπετείχισεν ἑαυτὴν κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν Ἱερῶν Κανόνων τοῦ καθόλου κορμοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἐκήρυξεν κατ' οὐσίαν ἑαυτὴν Σχισματικὴν, καθ' ἃ ἀπεφάνθη καὶ ἡ πρὸς μελέτην τοῦ ἡμερολογιακοῦ ζητήματος ὀριοθεσία ἐξ ἐιδικῶν Νομομαθῶν καὶ Θεολόγων Καθηγητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Ἐπιτροπῇ, ἧς μέλος ἀπετέλει τότε καὶ ὁ Μακαριώτατος, ὡς Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου.

Διὰ ταῦτα ὑποβάλλοντες εἰς τὴν Διοικοῦσαν Σύνοδον τὴν ἐπισυμμένην διαμαρτυρίαν ἡμῶν, δηλοῦμεν, ὅτι κόπτομεν τοῦ λοιποῦ πᾶσα σχέσιν καὶ ἐκκλησιαστικὴν ἐπικοινωνίαν μετ' Αὐτῆς, ἐμμενούσης εἰς τὴν ἡμερολογιακὴν καινοτομίαν καὶ ἀναλαμβάνομεν τὴν πνευματικὴν ἡγεσίαν καὶ ποιμανταρίαν τοῦ ἀποκηρύξαντος τὴν Διοικοῦσαν Ἐκκλησίαν ἐκ πολυαριθμῶν Κοινοτήτων συγκειμένου Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τοῦ ἐμμένοντος πιστοῦ εἰς τὸ πατριὸν καὶ Ὁρθόδοξον Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον.

Ταῦτα φέροντες εἰς γνώσιν τῆς Διοικούσης Ἱεραρχίας, διὰ χρηστῆς ἔχομεν ἐλπίδος, ὅτι αὕτη, συναισθανομένη τὴν μεγίστην εὐθύνην, ἣν ὑπέχει ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ τοῦ Ἔθνους, ὅπερ διήρσαεν εἰς δύο ἀντιθέτους θρησκευτικὰς μερίδας, θὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς περὶ τοῦ ἡμερολογίου τῆς Ἐκκλησίας καὶ θὰ ἀγαθυνθῇ νὰ ἐπαναφέρῃ τὸ Ὁρθόδοξον καὶ πατριὸν ἐκκλησιαστικὸν ἑορτολόγιον, διατηρουμένον διὰ τὴν πολιτείαν τοῦ νέου ἡμερολογίου πρὸς ἀναστήλωσιν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ εἰρήνευσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους, διατελοῦμεν.

† Ὁ Δημητριάδος ΓΕΡΜΑΝΟΣ

† Ὁ πρῶν Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ὁ Ζακύνθου ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ο «ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ» ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ο Νεοημερολογίτης πρ. Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος, ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ὁποίου ἐκοινώνησαν τῶν ἀχράντων μυστηρίων ἐλευθέρως παπικοί ἐν τῷ Νεοημερολογητικῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν καὶ ὁ ὁποῖος πολλάκις συνεπρασσευχήθη μεθ' αἰρετικῶν, συνέστησε σωματεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον «Διεθνῆς τῆς ἀγάπης», τοῦ ὁποίου καὶ τυγχάνει πρόεδρος. Καὶ ἐρωτῶμεν: Πότε οὗτος διεκρίθη διὰ τὴν ἀγάπην, ὅτε προσέκαλεσε τὸν γνωστὸν Κανονισμόν, δι' οὗ διελύοντο αἱ Ἱεραὶ ἡμῶν Μοναί, ἵνα μὴ ἠκούετο αὐτῷ φωνὴ ἐπιτιμητική, δι' ὅσα εἰς βάρος τῆς Ὁρθοδοξίας ἐπραπτε, ἢ νῦν, ὅτε ἀπώλεσε τὴν ἐξουσίαν γευόμενος τῆς ὑπὸ πάντων καταφρονήσεως:

Ο ΝΕΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προήγαγε τὸν βοηθὸν Ἐπίσκοπον τῆς Μητροπόλεως Γερμανίας Αὐγουστίνον Λαμπιαδάκην εἰς Μητροπολίτην Γερμανίας. Τίς ὁ νέος «ἅγιος Γερμανίας»; Θὰ τὸ διαπιστώσῃ πᾶς Ὁρθόδοξος, ὅταν ἴδῃ τὴν εἰς τὴν 1ην σελίδα τοῦ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ» τῆς 9ης Μαΐου 1980 φωτογραφίαν, ὑπὸ τὸν τίτλον «ΝΑ ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ!». Ἐν αὐτῇ διακρίνεται ὁ τότε βοηθὸς καὶ νῦν «ἅγιος Γερμανίας» συμπροσευχόμενος μετὰ Παπικοῦ ἀξιωματοῦχου καὶ προτεσταντίσσης «ιερείας» ἐντὸς Ὁρθοδόξου Ναοῦ. Τί ἔχουν νὰ ποῦν οἱ νομοκανονολόγοι πολέμιοι

2) Κατὰ τὸ ἔτος 1937 οἱ Ἀρχιερεῖς Δημητριάδος καὶ πρ. Φλωρίνης ἐξαπέλυσαν τὴν κατωτέρω ἐγκύκλιον.

Ἀριθ. 966

Πρὸς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9ῇ Ἰουλίου 1937 τοὺς Ἐυλόγημένους Χριστιανοὺς τοὺς ἀκολουθοῦντας τὸ πατριὸν ἑορτολόγιον. Ἐπειδὴ τινὲς κακοβούλως διέδωσαν ὅτι ἡμεῖς εὐρισκόμεθα εἰς ἐκκλησιαστικὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου, μετ' ἀγανακτήσεως ἀποκρούομεν τὴν διάδοσιν ταύτην δηλοῦντες ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1935 μέχρι σήμερον οὔτε προσωπικῶς, οὔτε γραπτῶς ἐπικοινωνήσαμεν μετ' αὐτοῦ καὶ οὔτε συνεπρασσευχήθημεν, οὔτε εἰσῆλθαμεν εἰς Ἐκκλησίαν νεοημερολογιτῶν.

Πρὸ τῶν Χριστουγέννων ἀπέστειλε πρὸς ἡμᾶς δύο Ἀρχιερεῖς συνωδὰ τῷ 74 Κανόνι τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων. Ἡ πρὸς αὐτοὺς ἀπάντησις ἡμῶν ἦτο ὅτι καὶ ἡμεῖς ποθοῦμεν τὴν Ἐνωσιν καὶ πρὸς τοῦτο ἀπεσπάρθημεν τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἡ ἔνωσις δέον νὰ γίνῃ διὰ τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ πατρίου ἑορτολογίου. Ὡς πρὸς δὲ τὸ ἔγκυρον ἢ μὴ τῶν ὑπὸ νεοημερολογιτῶν τελουμένων μυστηρίων, ἐμμένοντες εἰς ὅσα διεκηρύξαμεν τὸν Ἰούνιον 1935, ὅτι ἡ ἀγιαστικὴ χάρις τῶν μυστηρίων εὐρίσκεται καὶ ἐνεργεῖ διὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐκείνων λειτουργῶν, οἵτινες διακρατοῦσιν τὰς ἱεράς παραδόσεις καὶ τοὺς Θείους καὶ Ἱεροὺς Κανόνας μὴ προβάλλοντας εἰς οὐδεμίαν καινοτομίαν, οὐχί

δὲ διὰ τῶν μακρυθέντων τῶν ἱερῶν παραδόσεων.

Προκειμένου δὲ ἐκ τῶν ἔξω Ἐκκλησιῶν νὰ γίνῃ τις δεκτὸς εἰς τὴν ὑφ' ἡμᾶς παλαιοημερολογιτικὴν Ἐκκλησίαν, ἣν τὸ Συνδικτικὸν Δικαστήριον τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας ἐν τῇ ἀποφάσει αὐτοῦ τῆς 3ης Ἰουλίου 1935 καλεῖ σχισματικὴν, καίτοι τηροῦσαν ἀλώβητα καὶ ἀπαραχάρακτα τὰ δόγματα, Κανόνας καὶ ἱεράς παραδόσεις τῆς Μιᾶς Ἀγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, οὗτος ὀφείλει δι' αἰτήσεώς του πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἡμῶν νὰ δηλώσῃ τὸν ἱερὸν σκοπὸν του, μόνην ἀρμοδίαν νὰ κρίνῃ τὸν τρόπον τῆς παραδοχῆς αὐτοῦ ὡς διακελεύουσιν οἱ Θεοὶ καὶ Ἱεροὶ Κανόνες. Ὅτι δὲ μόνη ἀρμόδια εἶναι ἡ Σύνοδος παραθέτομεν τὸν 39ον Κανόνα τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἔχοντα οὕτω:

«Οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ διάκονοι ἄνευ γνώμης τοῦ Ἐπισκόπου μηδὲν ἐπιτελείτωσαν. Αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ὁ πεπιστευμένος τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου καὶ τῶν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν λόγος ἀπαιτηθησόμενος».

Ἐπὶ τούτοις εὐχόμενοι ὑμῖν τὸν ἄνωθεν φωτισμὸν διατελοῦμεν εὐχέται διάπυροι εἰς Χριστόν.

† Ὁ Δημητριάδος ΓΕΡΜΑΝΟΣ

† Ὁ πρῶν Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ὁ Γραμματεὺν Πρωτοσύγκελλος

Ἀρχιμ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ

(Συνεχίζεται)

ἡμῶν διὰ τὸ τόλμημα τοῦτο; Πιθανῶς τὸ ἀπὸ ἑτῶν γνωστό «νά μὴν ἀποκοπώμεθα ἀπ' αὐτῶν καὶ αὐτοὶ ἅς κάμουν τὴν δουλειά των». Ἄς παύσουν, λοιπόν, τοὺς στρουθοκαμηλισμούς οἱ διάφοροι λογιώτατοι, καὶ ἅς σταθμίσουν τὰς εὐθύνας των ἐναντι τοῦ Ἁγίου Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες κρέμονται τοῦ τραχήλου των.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΟΙ ΥΜΝΟΛΟΓΟΙ

Ἐσχάτως εἶδομεν ἐν τῷ ἐπίσημῳ δημοσιογραφικῷ ὄργάνῳ τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας «ΠΑΝΤΑΙΝΟΣ» ἀπολυτίκιον, συνταχθέν ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Εἰρηνοπόλεως Φρουμηντίου εἰς μνήμην τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Μακαρίου τοῦ Γ'. Γνωρίζομεν, ὅτι ἀπολυτίκια τῶν ἁγίων, Ἐξαίρεσιν ἀπετέλεσεν οἱ παρασυνάγωγοι Ματθαϊκοί, οἵτινες συνέθεσαν στιχηρὰ καὶ ὕμνοι συντάσσονται μόνον πρὸς τιμὴν ῥὰ προσόμοια πρὸς τὸ «χαίροις ἀσκητικῶν» χάριν τοῦ πάτρωνός των Ματθαίου, ἅτινα ἔφαλον ζῶντος αὐτοῦ ἐπὶ. Μήπως οἱ Ἀλεξανδρινοὶ ἐζήλωσαν δόξαν Ματθαϊκῶν ὑμνολόγων;

ΕΝΟΣ ΚΑΚΟΥ ΔΟΘΕΝΤΟΣ

Ἐκκλησιαστικὴ ἑβδομαδιαία Ἀθηναϊκὴ ἐφημερίς διαμαρτύρεται διὰ τὴν ἐγκύκλιον τῆς Νεοημερολογητικῆς Συνόδου, ἥτις ἀπευθυνομένη εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὴν Ἱεράρχας, ὁμιλεῖ περὶ «ὕποχρεωτικῆς» συμμετοχῆς τούτων εἰς τὰς ὑποδοχὰς τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ. Καὶ ὁμιλοῦν «περὶ ὑποτιμήσεως τῆς Ἀρχιερωσύνης». Ἀλλὰ τώρα φαίνεται ἡγέρθησαν ἐκ τοῦ ὕπνου των οἱ συντάκται τῶν νεοημερολογητικῶν ἐφημερίδων. Διότι οὐδεμίαν διαμαρτυρίαν ἐποίησαντο κατὰ τῆς «ὕποχρεωτικῆς διαθεβαιώσεως» Ἀρχιερέων ἐνώπιον τοῦ ἀνωτάτου ὄρχοντος τῆς χώρας. Διὰ ταύτην τὴν ὑποτίμησιν τῆς Ἀρχιερωσύνης ἐφάνησαν ἰχθύων ἀφωνότεροι καὶ βατράχων ἀπραγότεροι. Ἀλλ' ἰδοὺ, ὅμως, ὅτι ἐνός κακοῦ δοθέντος μύρια ἔπονται.

ΔΙ'Α ΤΟΥΣ ΝΕΟΦΑΝΕΙΣ «ΑΣΤΕΡΑΣ»

Οἱ ἀπὸ διετίας καθαιρεθέντες καὶ εἰς τὰς τάξεις τῶν Μοναχῶν μεταχθέντες πραξικοπηματίαι, συνεχίζουν ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ παρεκκλησιαστικοῦ ἐντύπου των νὰ ὑβρίζουν σκαιώτατα τὴν Κανονικὴν Ἠγεσίαν τῆς Ἐκκλησίας ΠΟΧ Ἑλλάδος. Δέν ἐφρονηματίσθησαν φαίνεται οὔτε ἀπὸ τὰς ποινάς, ἅς ἐπέβαλεν αὐτοῖς ἡ Ἐκκλησία, οὔτε ἀπὸ τὴν ἀποδοκιμασίαν τῶν πιστῶν. Ἐπὶ εὐκαιρία ὅμως τῆς κατανυκτικῆς περιόδου τοῦ Τριωδίου, συνιστῶμεν εἰς τοὺς νεοφάνεις «ἀστέρας τῆς ὀρθοδοξίας» νὰ ὑλοποιήσουν τὴν ὑπόσχεσιν ἣν ἔδωκαν τῷ πιστῷ λαῷ, ὅτι δὴλα δὴ, εἰς περίπτωσιν ἀποτυχίας τοῦ πραξικοπηματός των θὰ ἐπέλθωσιν εἰς τὸ Ἀ-

γώνυμον Ὅρος τοῦ Ἄθω, πιθανῶς νὰ κλαύσωσι διὰ τὸ ἐγκλημα τὸ ὁποῖον διέπραξαν κατὰ τῆς γενομένης καὶ θρησαμένης αὐτοῦς Ἐκκλησίας. Εὐχόμεθα νὰ πραγματοποιήσουν τὴν «διακήρυξιν» των, ἐν περιόδῳ μάλιστα συντριβῆς καρδίας, πνευματικῆς ἀνανήψεως καὶ μετανοίας, πρὶν ἢ ἐπέλθῃ ὁ θάνατος καὶ εὐρὴ αὐτοῦς νὰ ἀντιποιοῦνται ἀρχῆς καὶ ἀμετανοήτους. Τὸ εὐχόμεθα.

ΠΕΡΙ ΚΑΘΑΙΡΕΘΕΝΤΩΝ

Ὡς γνωστόν τὸ Ἐκκλησιαστικόν Δίκαιον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας προβλέπει ποινὴν καθαιρέσεως διὰ τοὺς κληρικούς ἐκείνους, οἵτινες σχίζουν τὴν Ἐκκλησίαν, ἀφορισμοῦ δέ διὰ τοὺς λαϊκοὺς τοὺς ἀκολουθοῦντας τοὺς σχισματικούς κληρικούς. Οὕτω, ὡς καθηρημένοι οἱ σχισματικοὶ καὶ παρασυνάγωγοι κληρικοὶ οὐδεμίαν ἱερατικὴν πράξιν δύνανται νὰ τελέσωσι, τὰ δὲ ὑπ' αὐτῶν, ἐν ἡ περιπτώσει ἤθελον ἱερολογηθεῖ μυστήρια, τυγχάνουσι ἀνίσχυρα. Οὕτω ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Ἀναστάσιος Χριστοφιλόπουλος ἐν τῷ «Ἑλληνικῷ Ἐκκλησιαστικῷ Δικαίῳ» αὐτοῦ τονίζει, ὅτι «πάντα τὰ ὑπὸ καθηρημένου κληρικοῦ τελούμενα μυστήρια καὶ ἱεροπραεῖαι ἐν γένει εἶναι ἀνίσχυρα ἢ τέλειαι δὲ τούτων συνιστᾷ τὸ κατὰ τὸν Ποιν. Κώδικα ἀρθρ. 175 παρ. 2 ἀδίκημα τῆς ἀντιποιήσεως. Ὁ καθαιρεθεὶς δὲν δικαιούται νὰ φέρῃ τὴν διὰ τοὺς κληρικούς ὀριζομένην στολὴν (παρ. 43), τιμωρούμενος ἄλλως κατὰ τὸν Ποιν. Κώδικα ἀρθρ. 176 μὲ φυλάκισιν μέρους ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν.

Ὁ καθαιρούμενος δὲν ἀποβάλλει μόνον τὸν, ὃν κέκτηται, ἱερατικὸν βαθμὸν, ἀλλ' ἐν γένει τὴν ιδιότητα τοῦ κληρικοῦ, μεταγόμενος εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν, ἐάν ἐκ τούτων προέρχεται, ἢ τῶν μοναχῶν, ἐάν εἶχε δεχθῇ προηγουμένως τὴν μοναχικὴν κουράν» (αὐτόθι σελ. 152 καὶ 153). Ἀλλ' ὅτε συναισθανθεῖ τὸ μέγεθος τοῦ σφάλματός του καὶ τὴν συγγνώμην καὶ ἐπιείκειαν τῆς Ἐκκλησίας ἐξακτῆσεται, τότε, «ὁ καθαιρεθεὶς ἀποκτᾷ κατὰ τὸ ἰσχύον δίκαιον τὴν ιδιότητα τοῦ κληρικοῦ διὰ τῆς ἀπονομῆς χάριτος (παρ. 65) καὶ μόνον διὰ ταύτης, μὴ ἀπαιτούμενης ἀλλὰ καὶ μὴ ἐπιτρεπομένης ἀναχειροτονίας οὐδὲ εἰς τὸν κατώτερον ἱερατικὸν βαθμὸν, οὐχὶ ἔνεκα τοῦ ἀνεξιτήλου τῆς ἱερωσύνης, ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὡς ἐκ τῆς ρητῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ 68ου Ἀποστολικοῦ Κανόνος, τοῦτο δὲ διότι ἡ ἀπονομή χάριτος ἐπὶ καθαιρέσεως οὐδὲν ἄλλο σημαίνει ἢ τὴν κατάργησιν τῆς ποινῆς, ἥς πάλιν τὸ κύριον περιεχόμενον εἶναι ἡ ἀπώλεια τῆς κληρικῆς ιδιότητος. Καταργουμένης συνεπῶς τῆς ποινῆς, ὁ καταδικασθεὶς ἐπανέρχεται αὐτομάτως εἰς ἣν, πρὸ τῆς καταδικῆς εὐρίσκετο θέσιν, τ.ἐ. τὴν τοῦ κληρικοῦ» (αὐτόθι σελ. 154).

ΠΕΡΙ ΣΧΙΣΜΑΤΩΝ

Ὁ ὡς ἄνω Πανεπιστημιακὸς Διδάσκαλος ἐν τῷ προαναφερθέντι ἔργῳ του γράφει: «Σχίσμα εἶναι ἡ ὀργανωμένη ἀρνήσις ὑπακοῆς καὶ πειθαρχίας εἰς τὴν νόμιμον ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν διὰ τῆς συμπήξεως ἢ προσχωρήσεως εἰς ἰδίαν θρησκευτικὴν κοινότητα. Κατὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο — τὴν ὀργάνωσιν διὰ συμπήξεως θρησκευτικῆς κοινότητος — διαφέρει τὸ σχίσμα τῆς ἀπλῆς μὴ συμμορφώσεως πρὸς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἐπιταγὰς· διακρίνεται δὲ εἰς ἐν στενὴν ἐννοίαν σχίσμα (ἄλλως σχίσμα διοικήσεως) καὶ σχίσμα πίστεως... Ὡς ποινὴ ἀπειλεῖται ἐπὶ κληρικῶν μὲν καθαίρεσις ἐπὶ λαϊκῶν δὲ ἀφορισμός» (αὐτόθι σελ. 288 καὶ 289). Ταῦτα πρὸς γνώσιν πραξικοπηματιῶν καὶ λοιπῶν σχισματικῶν καὶ παρασυναγῶγων.

ΠΡΟΚΑΛΟΥΜΕΝΟΙ ΓΡΑΦΟΜΕΝ

Ἐσχάτως ἀνεγνώσαμε εἰς παρεκκλησιαστικόν ἐντυπον ὅτι, παρασυνάγωγος «Σύνοδος» συνελθοῦσα «ἠραχολήθη μετὰ τὸν ἀποθανόντα κατὰ τὸ 1951 Ἐπίσκοπον Κυκλάδων Γερμανὸν Βαρυκόπουλον», διότι ἤδηθεν οὗτος ἐκυκλοφόρησε βλάσφημα ἐγγράφα. Καὶ ὡς ἀπεδείχθη, οὐδὲν βλάσφημον ἔργον ὁ ἀείμνηστος ἀγωνιστὴς Ἱεράρχης συνέγραψε, διότι ὡς παραδέχονται καὶ οἱ συνελθόντες παρασυνάγωγοι «τὰ ἐγγράφα ταῦτα εἶναι νόθα - πλαστά τὰ ὅποια ἀποδεικνύουν τὸν βαθμὸν διαστροφῆς τινῶν». Βεβαίως τὸ μένος τῶν κατὰ τοῦ μακαριστοῦ Ἱεράρχου δὲν εἶναι μικρόν, καὶ τοῦτο διότι εἶχε τὸ θάρρος καὶ τὴν δύναμιν νὰ διακόψῃ πᾶσαν πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ σχισματικοῦ πάτρωνος τῶν, καὶ νὰ παραμείνῃ ἡνωμένος μετὰ τὴν ὑπὸ τὸν ἀοίδιμον Ἀρχ. Κυρὸν Χρυσόστομον Κανονικὴν Σύνοδον τῶν ΓΟΧ. Καλὸν ὅμως θὰ εἶναι νὰ ἐγκύψωσι καὶ νὰ μελετήσωσι οὗτοι τὰ συγγράμματα τοῦ πάτρωνος τῶν, ἅτινα, ὡς ἀναφέρει ὁ Ἀγιορείτης Μοναχὸς Ἀρσένιος Κοττέας ἐν τῷ βιβλίῳ του «ΔΑΚΤΥΛΟΔΕΙΚΤΗΣ» βρίθουν βλασφημῶν ἐκφράσεων (σελ. 9 - 12 τοῦ ὡς ἄνω βιβλίου), καὶ τὰς ὁποίας ἐλλεῖπει χώρου καὶ χρόνου παραλείπομεν.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Οἱ προαναφερθέντες παρασυνάγωγοι ἀντὶ νὰ συνέλθωσιν εἰς ἑαυτοὺς καὶ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν Κανονικὴν καὶ νόμιμον Ἐκκλησίαν ΓΟΧ Ἑλλάδος ἐξ ἧς ἀπεσκήρτησαν, ἐξακολουθῶσι νὰ παραμένωσιν εἰς τὸ ἐσφορικόν τῶν πείσματος καὶ νὰ διαβάλλωσι πάντα ἀντιτιθέμενον αὐτοῖς. Ἀλλὰ διὰ τὸ ποιὸν τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ὁμιλεῖ ἀπροκαλήπτως καὶ ἄνευ φόβου ὁ ἀείμνηστος Μητροπολίτης Μαγνησίας Κυρὸς Χρυσόστομος εἰς τὴν ἐκδοθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἐν ἔτει 1954 «Α-

ΝΑΣΚΕΥΗΝ», ἐνθα διαλαμβάνονται τὰ ἑξῆς: «πρόκειται περὶ ἀνθρώπων, οἵτινες ἐσκεμμένως κακοποιοῦν τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἐν πλήρει γνώσει καὶ ἐπιγνώσει πλανοῦν καὶ ἐξαπατοῦν τοὺς ἀδελφεοὺς καὶ ἀφελεῖς φιλοθρήσκους Χριστιανοὺς, ὑποκρινόμενοι τὸν ἀκριβῆ δῆθεν τηρητὴν τῶν Θεῶν Κανόνων, ἐνῶ ἐν τῇ πραγματικότητι ἀσυστόλως καταπατοῦσιν αὐτοὺς καὶ ἔχοντες οὕτω πάντοτε πορισμὸν τὴν εὐσέβειαν τὰ πάντα μηχανῶνται, ὅπως περιπλέκωσιν εἰς τὰ δίκτυα τῆς πλάνης τῶν θύματα, τὰ ὅποια καὶ ὕλικῶς καὶ ψυχικῶς ἐν τέλει καταστρέφουσι καὶ ἀφανίζουσι». Προσοχή, λοιπόν, ἀπὸ τῶν τοιούτων.

ΑΣ ΜΕΤΑΝΟΗΣΩΜΕΝ

Ἐσχάτως ἡ πατρίς ἡμῶν ἐπλήγη ὑπὸ τῶν σεισμῶν. Πλείστας ὅσας ἐρμηνείας ἔδωκαν οἱ ἐπιστήμονες, ἐπικαλούμενοι γεωλογικὰς ἀνακατατάξεις καὶ ἕτερα ἐπιστημονικά φαινόμενα. Ὁ εὐσεβὴς ὅμως Χριστιανὸς γνωρίζει, ὅτι οἱ σεισμοὶ ἦσαν ἀποτελέσματα τῆς ἁμαρτωλῆς βιοτῆς ἡμῶν. Ἦσαν ἀποτελέσματα τῆς ἀπομακρύνσεως ἡμῶν ἀπὸ τὸν Θεόν. Διὸ ἅς συνέλθωμεν εἰς ἑαυτοὺς καὶ ἐπιστρέψωμεν εἰς Ἐκείνον, ὅστις ὑπαιτιότητα ἡμῶν «ἐπιβλέπει ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιεῖν αὐτὴν τρέμειν».

ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΙΝ

Ἐκτός τῆς πνευματικῆς προσφορᾶς τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν κατὰ τὸ διάστημα τῶν σεισμῶν, καθ' ὃ Σεπτῇ Ἐντολῇ τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ.κ. Αὐξεντίου ἐψάλλετο ὁ ἐν τῷ Μεγάλῳ Εὐχολογίῳ ἐνδιάτακτος Κανὼν καὶ αἱ εὐχαὶ «εἰς φόβον σεισμοῦ», ἀγαθοὶ Λευῖται εἰργάσθησαν καὶ ἐργάζονται κοινωνικῶς, προσφέροντες εἶδη πρώτης ἀνάγκης, χρήματα, τρόφιμα κ.ἄ. εἰς τοὺς πληγέντας. Χαρακτηριστικὰ παραδείγματα τυγχάνουν οἱ ζηλωτοὶ Κληρικοὶ π. Νικόλαος Κολόμβος καὶ ὁ π. Κων(ν)νος ἐφημέριος τοῦ Ἱ. Ν. Ἀγ. Ἀποστόλων Δάφνης Ἀθηνῶν. Οὗτος εἶναι γνωστός ἀπὸ προηγουμένης προσφορᾶς του εἰς ἐνδεεῖς καὶ πάσχοντας ἀδελφούς, ἐτοιμάζεται δὲ διὰ νέαν περιοδείαν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν πληγέντων. Ὁ π. Νικόλαος Κολόμβος ἐπεσκέφθη ὁμέσως τὰς ἐκ τοῦ σεισμοῦ πληγείσας περιοχὰς Νικαίας Πειραιῶς, Περιστερίου καὶ Πλαταιῶν. Προσεχῶς δὲ ἐτοιμάζεται δι' ἐτέραν ἀποστολήν.

Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ.κ. Αὐξέντιος ἐξέφρασε δι' ἐπιστολῆς πρὸς τὸν π. Νικόλαον τὴν Ἀρχιεπισκοπικὴν εὐαρέσκειαν, τὴν ὁποίαν δημοσιεύομεν κατωτέρω. Εὐχόμεθα

τούς ἄνω ἀγαθοὺς λευίτας νά μιμηθῶσιν καὶ ἕτεροι κληρικοί.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ Γ.Ο.Χ.
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ 47

ΤΗΛ. 26.10.233

ΠΙΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ — ΑΘΗΝΑΙ

Ἀριθ. Πρωτ. 501

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18η.2.1981 ΠΟΕ

Αἰδεσιμώτατον Πρεσβύτερον
Νικόλαον Κολόμβον

Ἐφημέριον Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Μηνᾶ
Ἀμφιάλην — Πειραιῶς

Αἰδεσιμώτατε,

Χάρις καὶ εὐλογία εἴη ἐπὶ σέ παρὰ Κυρίου.
Διὰ τοῦ παρόντος Γράμματος Ἡμῶν ἐκφράζο-
μέν Σοι τὴν Ἀρχιεπισκοπικὴν Ἡμῶν Εὐαρέσκει-
αν διὰ τὴν ὀλόθυμον συμπαραστάσιν σου εἰς
τούς ὑπὸ τῶν σεισμῶν πληγέντας ἀδελφούς τῆς
περιοχῆς Πειραιῶς καὶ τῶν ὁμόρων αὐτῆς πε-
ριοχῶν.

Ἐυχόμεθα διαφιλήν τὴν ἐνίσχυσιν παρὰ τοῦ
Κυρίου ἐν τῷ Ποιμαντικῷ σου ἔργῳ.

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν

Διάπυρος πρὸς Κύριον Εὐχέτης

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ καταλαβὼν διαίως Ἀγιορειτικὴν Μονὴν
Στέφανος Λάχανης ἀπειλεῖ μίαν νέα Μονὴ Ἐσ-
φιγμένου νά γίνη κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας. Καλὸν
ὅμως εἶναι νά γνωρίζῃ ὁ ἐν λόγῳ Ἱερεὺς, ὅτι ἡ
Μονὴ Ἐσφιγμένου ἰδιόλογος ἐστὶν ὡς
διέκοψε κοινωνίαν μετὰ τῶν Πα-
τριαρχικῶν, καὶ οὐχὶ διὰ προσωπικοὺς λόγους.

ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΑΙ ΤΑΡΑΧΑΙ

Καθ' ὃ πληροφοροῦμεθα σάλος μέγας ἡγέρ-
θη ἐσχάτως ἐν Ἀγίῳ Ὄρει μετὰ τὴν ἀποπομπὴν
τῆς νομίμου ἐκλεγείσης διοικήσεως Μονῆς καὶ
τὴν κατάληψιν τῆς ἀρχῆς ὑφ' ἄλλων. Μὴ ὄν-
τες γινώσκαι τῆς ὅλης καταστάσεως λυπούμεθα
δι' ὅ, τι συμβαίνει εἰς τὸ «περιθώλιον τῆς Πανα-
γίας», ἀλλὰ νομίζομεν, ὅτι καλὸν θὰ εἶναι οἱ
ἀρμόδιοι νά ἐπιληφθῶν τοῦ ὅλου θέματος.

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

† Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΕΥΘΥΜΙΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Ἀρχιμ. Κύριλλος Κουρτέσης

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Α) ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Δραχμαὶ 200 ἑτησίως

Β) ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Δολλάρια 20 ἑτησίως

Γ) Τιμὴ ἐκάστου τεύχους δρχ. 10

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΣΑΣ

Ναυάρχου Ἀποστόλη 5 - Τηλ. 32.50.563

ΜΟΝΑΖΕΙ;

Ἐσχάτως περιῆλθεν εἰς χεῖρας ἡμῶν «περι-
οδικόν» τι, ὅπερ συντάσσεται ὑπὸ τινος Ἀγιο-
ρείτου, καὶ καταφέρεται κατὰ τῆς Σεπτῆς Ἡ-
γείας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Καὶ ἐρωτῶμεν. Αὐ-
τὴ εἶναι ἡ ἀποστολὴ τοῦ Μοναχοῦ; Νά ὑβρί-
ζη Ἀρχιερεῖς ἢ νά ἀσκεῖται εἰς τὴν προσευχὴν
καὶ μελέτῃ τῶν Γραφῶν;

ΤΙ ἌΛΛΟ ΘΑ ΕΥΡΟΥΝ;

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ Κύριος ἐπιτρέπει τὴν
λύσιν τοῦ Γάμου μόνον ἐπὶ τῷ λόγῳ τῆς μοι-
χείας. Οἱ ἄνθρωποι ἐφεύρον ὅμως δέκα λόγους
αἰτίας διαζυγίου, ἀντιτιθέμενοι εἰς τὸν Νόμον
τοῦ Κυρίου. Ἐπὶ τινος μηνῶν ἴσχυσε τὸ λεγό-
μενον «αὐτόματον διαζύγιον». Νῦν μεθοδεύε-
ται ἑτέρα λύσις. Τί ἄλλο θὰ εὕρουν οἱ νομικοί,
ὥστε νά ἔλθουν εἰς πλήρην ἀντίθεσιν μετὰ τὸν αἰώ-
νιον Νομοθέτην;